STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 32951
2 oktober 2026

# Besluit van de Minister van Asiel en Migratie van 30 september 2026, nummer WBV 2026/21, houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000

De Minister van Asiel en Migratie,

Gelet op de Vreemdelingenwet 2000, het Vreemdelingenbesluit 2000 en het Voorschrift Vreemdelingen 2000;

Besluit:

**ARTIKEL I**

De Vreemdelingencirculaire 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

Paragraaf A2/3 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*3. Onderzoek identiteit en verblijfsstatus en toepassing screeningsverordening*

In artikel 4.21 Vb worden de bewijsmiddelen genoemd waarmee personen zich in Nederland op grond van artikel 50, eerste lid, Vw kunnen identificeren. Het visum waarvan sprake is in artikel 4.21, eerste lid, onder e, Vb moet een geldig visum zijn.
Het onderzoeken van kleding of zaken van de opgehouden persoon of het onderzoek verrichten aan het lichaam mag alleen als aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- het onderzoek wordt verricht door een ambtenaar belast met grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen;
- andere manieren hebben niet geleid tot het vaststellen van de identiteit en de verblijfsrechtelijke positie van de opgehouden persoon.

De ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen moet ten behoeve van de vaststelling van de identiteit van de opgehouden persoon alle volgende handelingen verrichten:

- de vreemdeling voorbereiden op elektronische afname van vingerafdrukken op de Identiteitszuil (de Basis Voorziening Identiteitsvaststelling – BVID);
- de instructies volgen volgens de gekozen categorie 'Vreemdelingen' op de identiteitszuil;
- de uitvoering van de identiteitsvaststelling met de identiteitszuil;
- de resultaten opvolgen die voortkomen uit de door de identiteitszuil geraadpleegde systemen;
- vaststellen of de vreemdeling valt onder de werking van de Screeningsverordening;
- het EES raadplegen om de vreemdeling aan de hand van biometrische gegevens te identificeren en aan de hand van de in- en uitreisnotities de verblijfsrechtelijke positie vast te stellen; en
- voor het verkrijgen van een geldig document voor grensoverschrijding moet voor een aantal nationaliteiten vingerafdrukken met papier en inkt afgenomen worden. Hiervoor moet het speciaal daarvoor bedoelde formulier voor vingerafdrukken worden gebruikt (het Dactyloscopisch Formulier Identiteitsonderzoek). Op dit formulier mogen geen identiteitsgegevens vermeld worden of een verwijzing naar de verblijfshistorie van de vreemdeling vermeld staan.

Voor zover de vreemdeling onder de werking van de Screeningsverordening valt, wordt voor het screeningsproces verwezen naar paragraaf A6/1 Vc.

De ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen neemt contact op met het Nationaal Coördinatiecentrum Eurosur, als de vreemdeling stelt in het bezit te zijn van een verblijfsvergunning uit een andere lidstaat van de Europese Unie, de EER of uit Zwitserland, om dit te verifiëren.

De ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen moet de gegevens in de BVV en EES raadplegen om te beoordelen of een terugkeerbesluit moet worden genomen (model M107-A) tegen een vreemdeling die niet rechtmatig in Nederland verblijft.

Als de vreemdeling stelt minderjarig te zijn maar dit niet met bewijsmiddelen kan onderbouwen,

kan de ambtenaar belast met de grensbewaking, dan wel de ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, een leeftijdsindicatie uitvoeren.

De leeftijdsindicatie bestaat uit twee sessies die de volgende samenstelling hebben:
- één sessie met één ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen; en
- één sessie met één ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen die tevens hulpofficier van justitie is, of door de ambtenaar van politie of van de KMar die daartoe is aangewezen door de korpschef, respectievelijk de Commandant der KMar.

De ambtenaren beoordelen per sessie onafhankelijk van de andere sessie of er sprake is van evidente:
- meerderjarigheid op basis van uiterlijke kenmerken en verklaringen van de vreemdeling die stelt minderjarig te zijn; en
- minderjarigheid op basis van uiterlijke kenmerken en verklaringen van de vreemdeling die stelt meerderjarig te zijn.

Er moet unaniem, in beide sessies, geoordeeld zijn dat sprake is van evidente meerder- of minderjarigheid.

Als de betrokken ambtenaren tot evidente meerderjarigheid concluderen, wordt niet van de door de vreemdeling opgegeven leeftijd uitgegaan en wordt de vreemdeling als meerderjarig geregistreerd, tenzij de vreemdeling de minderjarige leeftijd alsnog met voldoende bewijsmiddelen ondersteunt. Als de ambtenaren tot evidente minderjarigheid concluderen, wordt van de opgegeven leeftijd uitgegaan.

De ambtenaren belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen zorgen ervoor dat de conclusie van de leeftijdsindicatie wordt opgenomen in het dossier van de vreemdeling.
Bij de beoordeling worden alle volgende aspecten van de vreemdeling betrokken:
- het uiterlijk;
- het gedrag;
- de verklaringen; en
- eventuele andere relevante omstandigheden.

B

Paragraaf A2/11 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*11. Toezicht op bewijsmiddelen*

Als het bewijsmiddel waaruit het rechtmatig verblijf blijkt van een vreemdeling wordt vermist, verloren is gegaan of ondeugdelijk is geworden voor identificatie, moet de vreemdeling hiervan aangifte doen bij de Korpschef. De Korpschef zendt een afschrift van het proces-verbaal van de aangifte aan de IND. De IND draagt zorg dat het nummer van het betreffende bewijsmiddel wordt opgenomen in het Verificatie- en Informatiesysteem van de Dienst Landelijke Operationele Samenwerking (DLOS) en de IND signaleert het bewijsmiddel in het (N)SIS voor de duur van tien jaar.
Als door de ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen wordt geconstateerd dat onregelmatigheden zijn gepleegd met een door de Nederlandse overheid afgegeven geldige document voor grensoverschrijding, moet de ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen hiervan een bericht zenden aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.
De vreemdeling moet voor het vervangen of het vernieuwen van verblijfsdocumenten, om redenen als genoemd in artikel 4.22, eerste lid, Vb, een ingevuld aanvraagformulier verzenden naar de IND.
De afgifte van documenten ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsstatus als bedoeld in artikel 4.21 Vb (zowel ingeval van vervanging als van vernieuwing), gebeurt door de IND.

*Gedragslijn bij vreemdelingen zonder bewijsmiddelen*

De ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen moet in ieder geval de volgende gedragslijnen in acht nemen bij vreemdelingen zonder bewijsmiddelen:
- de ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen moet niet te snel afgaan op de verklaring van een vreemdeling dat de vreemdeling niet (of niet meer) in het bezit is van een geldig document voor grensoverschrijding;

- bij het afnemen van vingerafdrukken van een vreemdeling, moet het formulier met de vingerafdrukken voorzien worden van een handtekening van de vreemdeling;
- de ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen mag de hulp van een tolk inroepen als door moeilijkheden met de taal geen of onvoldoende contact met de vreemdeling mogelijk is;
- de ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen moet van alle aangetroffen bewijsmiddelen die ondersteunend kunnen zijn bij het vaststellen van de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling, fotokopieën maken.

De Korpschef of de Commandant der KMar zendt de uitkomsten van het identiteits- en nationaliteitsonderzoek naar DTenV, zodra dit bekend is door een overdrachtsdossier naar DTenV te versturen. DTenV heeft voor het vertrek van de vreemdeling informatie uit het overdrachtsdossier nodig voor het verkrijgen van een geldig document voor grensoverschrijding voor de vreemdeling.

C

Paragraaf A3/5.2.2 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*5.2.2. Voorwaarden*

Om in aanmerking te kunnen komen voor ondersteuning onder het tijdelijke herintegratiebeleid, moet de vreemdeling aan alle volgende voorwaarden voldoen:

a. de vreemdeling bezit de Syrische nationaliteit of kan anderszins middels documentatie aantonen uit Syrië afkomstig te zijn en duurzaam toegang te hebben tot Syrië;
b. de vreemdeling:
   - doorloopt een asiel- of reguliere procedure;
   - heeft een (tijdelijk) verblijfsrecht in Nederland (asiel of regulier); of
   - heeft een terugkeerbesluit ontvangen naar aanleiding van een afwijzing van een verblijfsaanvraag.
c. de vreemdeling verbleef op 1 oktober 2025 in Nederland;
d. de vreemdeling is bekend bij organisaties in de migratieketen;
e. de vreemdeling dient een verzoek tot ondersteuning onder het tijdelijke herintegratiebeleid in tussen 17 november 2025 en 1 januari 2026;
f. de vreemdeling verleent medewerking aan DTenV door het (laten) verstrekken van benodigde informatie en het opvolgen van instructies met het oog op zijn vertrek;
g. de vreemdeling ondertekent een verklaring 'vrijwillig vertrek' en verklaart daarbij eventuele nog aanhangige verblijfsmatige procedures – en als daar sprake van is een verblijfsvergunning – in te trekken dan wel afstand te doen;
h. het vertrek uit Nederland van de vreemdeling betekent geen doorkruising van een strafrechtelijk vervolgings- of uitleveringstraject waarbij de vreemdeling betrokken is;
i. het vertrek van de vreemdeling kan feitelijk worden gerealiseerd;
j. het vertrek vindt uitsluitend plaats naar Syrië.

*Ad g.*

Deze verklaring op schrift gebeurt door het invullen en ondertekenen van de Verklaring vrijwillig vertrek uit Nederland, te vinden op de website van de IND.

*Contra-indicaties*

Een verzoek om ondersteuning kan worden geweigerd, als de vreemdeling:
- een inreisverbod heeft van meer dan vijf jaar;
- is veroordeeld voor een zedendelict, doodslag, moord, mensenhandel of mensensmokkel;
- een gevaar is voor de nationale veiligheid;
- is afgewezen voor asiel op grond van artikel 1F Vluchtelingenverdrag; of
- binnen de afgelopen vijf jaar de EU heeft verlaten met ondersteuning van de IOM, een non-gouvernementele organisatie (ngo), DTenV of Frontex.

D

Paragraaf A3/6.3 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*6.3. Geen uitzetting ondanks de vertrekplicht of onrechtmatig verblijf*

In de volgende gevallen vindt in ieder geval geen uitzetting van vreemdelingen plaats ondanks het feit dat er sprake is van een vertrekplicht of onrechtmatig verblijf:

a. als door een buitenlandse autoriteit de opsporing (en aanhouding ter fine van uitlevering) van een vreemdeling is of wordt gevraagd;
b. als de vreemdeling na afwijzing van de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 68, derde lid, van de Procedureverordening niet het recht heeft om op het grondgebied van Nederland te blijven maar op grond van artikel 68, vijfde lid, onderdeel d, van de Procedureverordening niet wordt verwijderd. Wel wordt de vreemdeling geacht mee te werken aan de voorbereiding van het vertrek. Dit omvat onder meer het voeren van vertrekgesprekken, het indienen van een aanvraag voor een laissez-passer, en het verlenen van medewerking aan een presentatie in persoon bij de diplomatieke vertegenwoordiging van het betreffende derde land ten behoeve van een vervangend reisdocument;
c. als een vreemdeling tenminste aan een van de volgende voorwaarden voldoet:
    1. de vreemdeling is als verdachte van een misdrijf aangehouden en het strafonderzoek is niet door het OM beëindigd;
    2. de vreemdeling heeft een strafvervolging wegens een misdrijf lopen en op de strafvervolging is niet onherroepelijk beslist;
    3. de vreemdeling is tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf veroordeeld en de opgelegde straf of strafrechtelijke maatregel is niet ondergaan;
    4. aan de vreemdeling is een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd en de vrijheidsontnemende maatregel is niet ondergaan;
d. als er voor de vreemdeling:
    1. een beletsel bestaat om terug te keren naar het land van herkomst in verband met ernstige schade (artikel 3 EVRM) of een gegronde vrees voor vervolging; en
    2. er ook geen ander land is aangewezen waarnaar de vreemdeling kan terugkeren.
e. als de vreemdeling naar een derde land moet vertrekken, niet zijnde zijn land van herkomst of land van doorreis.

*Ad c.*

In de onder c genoemde vier situaties mag wel tot uitzetting worden overgegaan als het OM of het CJIB hiertegen binnen drie werkdagen geen bezwaar maakt.

*Ad d.*

Indien er sprake is van een refoulementsrisico wordt er geen terugkeerbesluit genomen. In het besluit wordt opgenomen dat de vreemdeling wegens een refoulementsrisico niet wordt verwijderd/uitgezet naar het land van herkomst.

Als aan de vreemdeling in een voorgaande procedure een terugkeerbesluit is uitgevaardigd dat in rechte is komen vast te staan, dan wordt dat terugkeerbesluit niet ingetrokken. Op grond van artikel 9, eerste lid, onder a, van de Terugkeerrichtlijn wordt de verwijdering uitgesteld zolang uitzetting in strijd is met het beginsel van non-refoulement.

Als in de situatie gemeld onder d. op een later moment wordt vastgesteld dat artikel 3 EVRM zich niet meer verzet tegen uitzetting van de vreemdeling dan wel dat de vreemdeling niet langer te vrezen heeft voor vervolging, neemt de IND een besluit waaruit blijkt dat er niet langer een terugkeerbeletsel is. Dit besluit maakt de IND kenbaar aan de vreemdeling. Hiertegen kan de vreemdeling rechtsmiddelen aanwenden.

E

Paragraaf A3/6.10 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*6.10. Bericht van vertrek of ontruiming*

In alle volgende situaties moet de politie het vertrek van een vreemdeling uit Nederland aan de IND en de DTenV melden:
- als de vreemdeling een bevel heeft ontvangen om onmiddellijk terug te keren naar het grondgebied van de andere lidstaat (model M106-A). Deze handelingen worden uitsluitend verricht bij vreemdelingen die Nederland moeten verlaten, maar niet de Europese Unie. Aan vreemdelingen die de Europese Unie moeten verlaten reikt de politie een terugkeerbesluit uit (model M107-A);
- als de vreemdeling zelfstandig de woonruimte heeft verlaten tijdens de procedure voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning asiel of een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd of vóór het ingaan van de vertrektermijn;
- als de vreemdeling zelfstandig de woonruimte heeft verlaten in of na de vertrektermijn van de

procedure voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning asiel of een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

De politie meldt het vertrek van een vreemdeling uit Nederland aan de IND en de DTenV door alle volgende handelingen te verrichten:
- toezenden van een bericht van vertrek;
- aangeven op welke wijze de vreemdeling is vertrokken.

De KMar of ZHP maakt in alle volgende situaties melding van het vertrek van een vreemdeling uit Nederland aan de IND en de DTenV:
- als de vreemdeling is uitgezet;
- als de vreemdeling vanuit strafrechttraject is uitgezet, conform het VRIS-protocol;
- als de vreemdeling onder toezicht is vertrokken nadat de vreemdeling zich zelfstandig heeft gemeld bij de KMar of de ZHP;
- als de vreemdeling onder toezicht is vertrokken na een MTV-controle;
- als de vreemdeling is overgedragen na een MTV-controle;
- als de inbewaringstelling is opgeheven en de vreemdeling een bevel heeft ontvangen om onmiddellijk terug te keren naar het grondgebied van de andere lidstaat (model M106-A). De vreemdeling hoeft niet de Europese Unie te verlaten;
- als de vreemdeling een bevel heeft ontvangen om onmiddellijk terug te keren naar het grondgebied van de andere lidstaat (model M106-A). Een bevel om onmiddellijk terug te keren naar het grondgebied van de andere lidstaat (model M106-A) geldt uitsluitend voor vreemdelingen die Nederland moeten verlaten, maar niet de Europese Unie hoeven te verlaten. Aan vreemdelingen die de Europese Unie moeten verlaten reikt de politie of de KMar een terugkeerbesluit uit;
- als bij controle op uitreis blijkt dat een vreemdeling zonder rechtmatig verblijf zelfstandig uit Nederland vertrekt. Als deze vreemdeling nog niet eerder een terugkeerbesluit met een inreisverbod heeft ontvangen, kan de KMar dit aan de vreemdeling uitreiken (model M107-A).

De KMar meldt het vertrek of de uitzetting van een vreemdeling uit Nederland aan de IND en de DTenV door alle volgende handelingen te verrichten:
- toezenden van een bericht van vertrek;
- aangeven op welke wijze de vreemdeling is vertrokken.

Als de vreemdeling in Nederland opvang heeft genoten, melden de KMar en de politie ook de opvangverlenende instantie het vertrek of de uitzetting van de vreemdeling uit Nederland. Het COA moet de beëindiging van de onderdakvoorziening of de opvangvoorziening van een vreemdeling aan de IND en de DTenV melden door toezending van het model M100-A.

F

Paragraaf A3/7.2.4 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*7.2.4. Bewijsmiddelen*

De vreemdeling legt bij de aanvraag om uitstel van vertrek op grond van artikel 64 Vw in ieder geval de volgende bewijsmiddelen over:
1. een ingevulde en ondertekende toestemmingsverklaring, niet ouder dan zes maanden, met vermelding van de behandelaar(s) bij wie de vreemdeling momenteel onder behandeling staat;
2. een gedagtekend en ondertekend schriftelijk bewijs van de medische behandelaar(s), niet ouder dan zes weken op het moment waarop het bewijs overgelegd wordt, waaruit blijkt:
   - de naam, het adres en het registratienummer van het register van Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg of het NIP van de behandelaar(s);
   - welke medische klachten de vreemdeling heeft, waarvoor hij door de behandelaar(s) wordt behandeld;
   - de datum van de start van de behandeling en als dit bekend is de verwachte einddatum van de behandeling.
3. relevante medische gegevens, niet ouder dan drie maanden; dat wil zeggen meer gedetailleerde informatie over:
   - de actuele klachten en diagnose die de behandelaar heeft geconstateerd;
   - de medische voorgeschiedenis;
   - de aard van de ingezette of in te zetten behandeling;
   - de voorgeschreven medicatie (indien van toepassing);
   - het beloop van de behandeling en de te verwachten duur ervan.
4. een kopie van een geldig document voor grensoverschrijding en/of identiteitsdocument of andere bewijsmiddelen waarmee de vreemdeling inzicht in zijn identiteit en nationaliteit geeft.

*Ad. 3.*

De relevante medische gegevens moeten aan alle volgende voorwaarden voldoen:
- afkomstig zijn van de behandelaar(s) van de vreemdeling;
- een antwoord bevatten op alle vragen die het Bureau Medische Advisering (BMA) heeft gesteld in haar brief aan de behandelaar(s). Deze brief maakt onderdeel uit van de bijlage 'toelichting en bewijsmiddelen medische omstandigheden';
- geen antwoorden bevatten op andere vragen dan die gesteld door het BMA.

*Ad. 4.*

Als de vreemdeling niet beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding beschouwt de IND de volgende documenten als een bewijsmiddel van identiteit en nationaliteit:
- een schriftelijke verklaring van de autoriteiten van het land waarvan de vreemdeling onderdaan is, waarin de autoriteiten van dat land motiveren waarom de vreemdeling niet in het bezit wordt gesteld van een geldig document voor grensoverschrijding; en
- aanvullende gegevens en bewijsmiddelen met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit zoals een identiteitskaart, een geboorteakte of een nationaliteitsverklaring.

G

Paragraaf A5/2.4.2.1 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*2.4.2.1. Vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59, Vw*

Bij niet-begeleide minderjarigen is vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59, Vw alleen gerechtvaardigd als zwaarwegende belangen aanwezig zijn. Van zwaarwegende belangen is uitsluitend sprake in de volgende situaties:
a. de niet-begeleide minderjarigen is verdacht van of veroordeeld voor een misdrijf;
b. de niet-begeleide minderjarigen is eerder met onbekende bestemming vertrokken uit de opvang of heeft zich niet gehouden aan een opgelegde meldplicht of vrijheidsbeperkende maatregel; of
c. het vertrek van de niet-begeleide minderjarige kan uiterlijk binnen twee weken gerealiseerd worden. Als de niet-begeleide minderjarige voor het eerst in het vreemdelingentoezicht wordt aangetroffen, geldt een termijn van vier weken waarbinnen het vertrek gerealiseerd moet worden.

*Ad a en b termijn voor vreemdelingenbewaring*

Voor de vreemdelingenbewaring van de niet-begeleide minderjarige gelden de wettelijke termijnen van de artikel 59, Vw zoals die ook voor een volwassen vreemdeling gelden.

*Ad c termijn voor vreemdelingenbewaring uitzonderingen daarop en toezicht*

Vreemdelingenbewaring van een niet-begeleide minderjarige, opgelegd door een ambtenaar als bedoeld in artikel 5.3 VV, is in de onder c bedoelde gevallen alleen mogelijk als redelijkerwijs mag worden verwacht dat de uitzetting uiterlijk binnen respectievelijk twee of vier weken kan worden gerealiseerd. De vreemdelingenbewaring duurt in deze gevallen in beginsel niet langer dan deze twee of vier weken.

Indien door de niet-begeleide minderjarige in het bewaringsgehoor een beroep op het beginsel van non-refoulement wordt gedaan (en geen asielaanvraag wordt ingediend) kan pas tot uitzetting worden overgegaan nadat de bewaringsrechter tot de conclusie is gekomen dat er geen risico op refoulement dreigt. In deze situatie dient de uitzetting binnen uiterlijk twee dan wel vier weken na de uitspraak van de bewaringsrechter plaats te vinden. De DTenV spant zich al tijdens de beroepsfase in om de uitzetting zo kort mogelijk na de uitspraak van de bewaringsrechter te kunnen laten plaatsvinden.

*Uitzonderingen*

De vreemdelingenbewaring van een niet-begeleide minderjarige mag daarnaast uitsluitend langer dan twee of vier weken duren als de uitzetting niet kan plaatsvinden door tenminste één van de volgende omstandigheden:
- (fysiek) verzet; of
- het feit dat de niet-begeleide minderjarige één of meerdere procedures is gaan voeren terwijl er geen gegronde reden was om die procedures niet reeds in een eerder stadium te starten.

Als een van deze situaties zich voordoet, is de duur van de vreemdelingenbewaring van de niet-begeleide minderjarige gebonden aan de wettelijke termijnen van de artikelen 59, 59a en 59b Vw zoals die ook voor volwassen vreemdelingen gelden. Als de niet-begeleide minderjarige in vreemdelingenbewaring wordt gehouden op grond van artikel 59 Vw en er is sprake van een (gestarte) procedure naar aanleiding van een door de niet-begeleide minderjarige ingediende aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel, moet worden beoordeeld of een maatregel als bedoeld in artikel 59b Vw kan worden opgelegd. In dat geval gelden de wettelijke termijnen genoemd in dat artikel. Zodra de niet-begeleide minderjarige opnieuw verwijderbaar is geworden, wordt beoordeeld of aansluitend een maatregel van vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59 Vw kan worden opgelegd. De onder c bedoelde termijn vangt op dat moment opnieuw aan.

*Toezicht*

Toezicht omvat alle mogelijke vormen van contact tussen de niet-begeleide minderjarige en de toezichthouders als bedoeld in artikelen 46 en 47 Vw in het kader van de uitoefening van hun taken. Een niet-begeleide minderjarige wordt voor het eerst in het toezicht aangetroffen als er niet eerder sprake is geweest van contact tussen de niet-begeleide minderjarige en een toezichthouder in de hiervoor bedoelde zin. Er is in ieder geval sprake van een situatie waarin de niet-begeleide minderjarige voor het eerst in het toezicht wordt aangetroffen als er bij de toezichthouders geen gegevens van de vreemdeling bekend zijn. Omdat van de niet-begeleide minderjarige die voor het eerst in het toezicht wordt aangetroffen vaak weinig gegevens bekend zijn waardoor vertrek of overdracht in veel gevallen niet binnen twee weken kan worden gerealiseerd, geldt voor hen dat vreemdelingenbewaring mogelijk is als vertrek binnen vier weken kan worden gerealiseerd. Voor een niet-begeleide minderjarige die al wel eerder in het toezicht is aangetroffen of die bijvoorbeeld in de opvang verblijft, geldt dat vreemdelingenbewaring slechts mogelijk is als het vertrek binnen een termijn van twee weken kan worden gerealiseerd, tenzij sprake is van de onder a of b bedoelde situatie.

*Opvang indien geen bewaringsmaatregel wordt opgelegd*

Als een onrechtmatig verblijvende niet-begeleide minderjarige niet in vreemdelingenbewaring wordt gesteld en geen aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd indient, wordt de niet-begeleide minderjarige in de minderjarigenopvang van het COA geplaatst en stuurt de AVIM of de KMar een overdrachtsdossier naar de DTenV.

H

Paragraaf A5/2.4.3.1 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*2.4.3.1. Vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59 eerste en tweede lid en 59a Vw*

Vreemdelingenbewaring van een gezin met minderjarigen op grond van artikel 59, eerste lid, artikel 59, tweede lid, en artikel 59a kan slechts worden opgelegd als sprake is van de volgende omstandigheden.

- bij alle gezinsleden moet zijn voldaan aan de wettelijke voorwaarden als bedoeld in artikel 5.5 en 5.6 Vb;
- bij vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59, eerste lid, artikel 59, tweede lid, en artikel 59a, Vw, geldt eveneens dat uit nalaten, handelen, of uitlatingen van (één van) de gezinsleden moet blijken dat geen medewerking is verleend aan de vertrek- of overdrachtsprocedure, waardoor:
- de vertrek- of overdrachtsprocedure is vermeden;
- de vertrek- of overdrachtsprocedure is belemmerd; of
- het risico bestaat op onderduiken.
- in het geval van vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59a, moet tevens voldaan worden aan de voorwaarden van de oplegging van vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59b Vw (zie paragraaf 2.2).

Wanneer één of meerdere leden van het gezin signalen afgeven dat zij niet mee zullen werken aan vertrek of overdracht, zal dit gevolgen hebben voor het aannemen van een onderduikrisico ten aanzien van de andere gezinsleden.

*Termijn voor vreemdelingenbewaring voor gezinnen met minderjarigen*

Vreemdelingenbewaring wordt alleen proportioneel geacht als verwacht mag worden dat de uitzetting of overdracht binnen twee weken kan worden gerealiseerd. In de regel wordt aangeno-

men dat hiervan sprake is op het moment dat reisdocumenten beschikbaar zijn of op korte termijn beschikbaar zullen zijn.

Indien door het gezin of een van de gezinsleden in het bewaringsgehoor een beroep op het beginsel van non-refoulement wordt gedaan (en geen asielaanvraag wordt ingediend), en een maatregel van vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59, Vw is opgelegd, kan pas tot uitzetting worden overgegaan nadat de bewaringsrechter tot de conclusie is gekomen dat er geen risico op refoulement dreigt. In deze situatie dient de uitzetting binnen uiterlijk veertien dagen na de uitspraak van de bewaringsrechter plaats te vinden. De DTenV spant zich al tijdens de beroepsfase in om de uitzetting zo kort mogelijk na de uitspraak van de bewaringsrechter te kunnen laten plaatsvinden.

Vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59 of artikel 59a Vw kan bij gezinnen met minderjarige kinderen daarnaast uitsluitend langer duren dan twee weken als de uitzetting of overdracht niet kan plaats vinden door tenminste één van de volgende omstandigheden:
- (fysiek) verzet van (één van) de gezinsleden;
- het feit dat (één van) de gezinsleden na de vreemdelingenbewaring één of meerdere procedures is gaan voeren terwijl er geen gegronde reden was om die procedures niet reeds in een eerder stadium te starten.

Als er sprake is van een (gestarte) procedure naar aanleiding van een door de vreemdeling ingediende aanvraag voor verblijfsvergunning asiel moet worden beoordeeld of een maatregel als bedoeld in artikel 59b Vw wordt opgelegd (zie paragraaf A5/6.3 Vc).

I

Paragraaf B1/3.4.1.4 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*3.4.1.4. Beslistermijn*

*Aanvragen van een erkende referent*

De IND streeft ernaar om binnen een termijn van twee weken na ontvangst te beslissen op een door een erkende referent ingediende aanvraag met het oog op afgifte van een mvv of op een aanvraag tot het verlenen, verlengen van de geldigheidsduur of wijziging van de beperking van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.
De IND beslist niet binnen twee weken op voornoemde aanvragen als sprake is van één van de volgende gevallen:
- de aanvraag is niet op de voorgeschreven wijze en voorzien van de benodigde gegevens ingediend;
- een nader onderzoek is vereist;
- het betreft een aanvraag voor een vergunning voor verblijf en arbeid;
- het betreft een aanvraag voor een verblijfsvergunning waarvoor een TWV is vereist; of
- de aanvraag wordt niet aan de hand van de eigen verklaringen van de erkende referent beoordeeld, maar aan de hand van de onderliggende gegevens.

*Aanvragen voor verblijf als gezinslid van een vreemdeling aan wie een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, is verleend*

De IND kan de beslistermijn van een mvv-aanvraag op grond van artikel 2u Vw in bijzondere omstandigheden eenmalig verlengen.

De IND merkt in geval van een mvv-aanvraag die verband houdt met gezinshereniging bij een statushouder de volgende omstandigheden in ieder geval aan als bijzondere omstandigheid:
- gecombineerde aanvragen (bijvoorbeeld nareis en 8 EVRM) voor verschillende gezinseenheden;
- ernstige crisis in land van herkomst die de toegang tot administratieve gegevens bemoeilijkt;
- veiligheidsproblemen in het land van herkomst of geselecteerde land van afgifte mvv waardoor er moeilijkheden zijn bij het organiseren van nader onderzoek met gezinsleden
- problemen bij de vaststelling van het ouderlijk gezag. Hieronder vallen in ieder geval zaken met:
  - aanvullend onderzoek na (ontbrekende of onvolledige) toestemmingsverklaring;
  - vermiste/overleden ouder; en
  - pleegkinderen.
- zaken met contra-indicaties waardoor aanvullend onderzoek nodig is; hieronder vallen in ieder geval zaken met:

- valse documenten;
- negatieve DNA uitslag;
- indicaties van polygamie; en
- een onderzoek voor nationale veiligheid, 1F of openbare orde.

• zaken waarin referent of gezinsleden, zonder tijdige afmelding, niet komen opdagen voor hun nader onderzoek.

*Aanvraag wijziging werkgever (GVVA-richtlijn (EU) 2024/1233)*

Er geldt een beslistermijn van 45 dagen voor de aanvraag tot wijziging van werkgever door een vreemdeling die reeds in bezit is van een verblijfsvergunning en onder het toepassingsbereik van de GVVA richtlijn valt (arbeid als kennismigrant, verblijf als houder van de Europese blauwe kaart, arbeid in loondienst, onderzoek in de zin van richtlijn (EU) 2016/801, lerend werken, arbeid als niet-geprivilegieerd militair of niet-geprivilegieerd burgerpersoneel en het zoeken naar en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst).

Deze aanvraag kan gelijktijdig worden ingediend met een aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur en/of wijziging van de beperking. De termijn vangt aan wanneer de aanvraag of kennisgeving werkgever volledig is ingediend, in die zin dat alle op het aanvraagformulier vermelde gegevens en bescheiden zijn overlegd. Deze termijn kan met vijftien dagen worden verlengd indien er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die naar behoren worden gemotiveerd. Indien de IND niet binnen de termijn van 45 dagen beslist, mag de vreemdeling het dienstverband bij de nieuwe werkgever starten gedurende de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning.

J

Paragraaf B1/4.4 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*4.4. Openbare orde en nationale veiligheid*

De IND wijst de aanvraag voor een verblijfsvergunning wegens gevaar voor de openbare orde af als de vreemdeling wegens een misdrijf:
- een transactieaanbod heeft aanvaard;
- een strafbeschikking is opgelegd; of
- is veroordeeld tot:
- een onvoorwaardelijke gevangenisstraf, een vrijheidsontnemende maatregel, onvoorwaardelijke jeugddetentie, een onvoorwaardelijke maatregel betreffende het gedrag van de jeugdige, onvoorwaardelijke tbs, onvoorwaardelijke plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders of een onvoorwaardelijke plaatsing in een inrichting voor jeugdigen;
- een taakstraf; of
- een onvoorwaardelijke geldboete.

De IND wijst de aanvraag voor een verblijfsvergunning niet af wegens gevaar voor de openbare orde als het transactieaanbod of de strafbeschikking er uitsluitend toe strekt dat de vreemdeling afstand doet van illegale beeld-of geluidsdragers.
Onder gevaar voor de openbare orde verstaat de IND ook:
- gevaar voor de openbare rust;
- gevaar voor de goede zeden;
- gevaar voor de volksgezondheid;
- gevaar voor de (goede) internationale betrekkingen; of
- ongewenste politieke activiteiten.

De IND beoordeelt per geval of hiervan sprake is.
Als een strafzaak wegens een misdrijf openstaat en de uitkomst hiervan voor het te nemen besluit noodzakelijk is, neemt de IND contact op met het OM. De IND verlengt de termijn voor het nemen van een besluit met maximaal zes maanden als het onderzoek niet is afgerond voor het verstrijken van de beslistermijn. Als de aanvraag is ingediend door een langdurig ingezetene of diens gezinslid bedraagt de termijn waarmee de beslistermijn kan worden verlengd maximaal drie maanden.

*Termijnen*

De IND wijst de aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet af op grond van artikel 3.77, eerste lid aanhef en onder c, Vb als op het moment van de aanvraag of het moment van beslissen wordt voldaan aan één van de volgende voorwaarden:

- er zijn twintig jaren verstreken bij misdrijven waarop een gevangenisstraf van meer dan zes jaar staat;
- er zijn tien jaren verstreken bij gewelds- en drugsmisdrijven waarop een gevangenisstraf van zes jaar of minder staat; of
- er zijn vijf jaren verstreken bij andere misdrijven dan hierboven genoemd.

De hierboven genoemde termijnen vangen aan op de dag waarop:
- het vonnis of strafbeschikking onherroepelijk is geworden; of
- het transactievoorstel is aanvaard.

Als de tenuitvoerlegging van de straf, bijvoorbeeld vanwege een vonnis bij verstek, pas later heeft plaatsgevonden, vangt de termijn aan op de dag waarop de straf volledig ten uitvoer is gelegd.
In de volgende gevallen is de straf volledig ten uitvoer gelegd:
- bij een vrijheidsbenemende straf of maatregel: de datum van invrijheidstelling;
- bij een taakstraf: de datum waarop de taakstraf is voltooid;
- bij een vermogensstraf: de datum waarop de geldboete of transactie is betaald.

De IND past deze regels ook toe als sprake is van het (gedeeltelijk) kwijtschelden van een straf, zoals bedoeld in artikel 3.77, derde lid, Vb.
De IND past de termijnen als hierboven beschreven niet toe in één van de volgende gevallen:
- een veroordeling voor een misdrijf tegen het leven gericht;
- het bij herhaling veroordeeld worden voor misdrijven; of
- ernstige redenen om te veronderstellen dat de vreemdeling (of diens gezinslid) zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag.

Van het bij herhaling veroordeeld worden voor misdrijven is sprake als:
- meer dan één straf is opgelegd; of
- één straf is opgelegd voor een aantal bewezen verklaarde strafbare feiten (voeging).

*Nationale veiligheid*

De IND wijst de aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd af als er concrete aanwijzingen zijn dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de nationale veiligheid. Het bestaan van concrete aanwijzingen blijkt in ieder geval uit:
- een (individueel) ambtsbericht van de AIVD; of
- een (individueel) ambtsbericht van andere (buitenlandse) ministeries of inlichtingendiensten.

Toepassing van deze grond is niet afhankelijk van een strafrechtelijke veroordeling.
Een gevaar voor de nationale veiligheid kan ook blijken uit de omstandigheid dat de vreemdeling:
- is veroordeeld wegens een terroristisch misdrijf, als bedoeld in artikel 83, 134a en 205 van het Nederlandse Wetboek van Strafrecht; of
- is veroordeeld wegens een terroristisch misdrijf in het buitenland; of
- is veroordeeld wegens een misdrijf uit het Nederlandse Wetboek van Strafrecht, als bedoeld in artikel 98a tot en met 98d, 138ab, 138b, 138c, 177, 178, 272, 273, 328ter, 350a, 350c, 363, 364, 97 tot en met 97b of artikel 99 en dat misdrijf is gepleegd voor een buitenlandse mogendheid; of
- bijzonder ernstige gedragingen (heeft) verricht met een terroristisch oogmerk.

Bovengenoemde omstandigheden zijn niet limitatief.

K

Paragraaf B1/6.2.3 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

De IND past de regels van de artikelen 3.86 en 3.87 Vb ook toe als wordt voldaan aan alle volgende voorwaarden:
- de vreemdeling heeft niet tijdig een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning;
- de aanvraag (tot het verlenen, het wijzigen of het verlengen van een verblijfsvergunning) is door de IND ontvangen binnen twee jaar nadat het verblijfsrecht op grond van de eerdere verblijfsvergunning of het Nederlanderschap is geëindigd;
- er zijn geen onjuiste gegevens verstrekt of gegevens achtergehouden, die tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zouden hebben geleid; en
- de vreemdeling heeft het hoofdverblijf niet buiten Nederland gevestigd.

Voor toepassing van artikel 3.86, vierde lid, Vb beoordeelt de IND of sprake is van het bij herhaling veroordeeld worden voor misdrijven. Het bepaalde in paragraaf B1/4.4 Vc is van overeenkomstige toepassing.

*tbs-maatregel*

Bij de verlenging van de tbs-maatregel (artikel 37a WvSr) beziet de IND of het verblijfsrecht van een vreemdeling met toepassing van de glijdende schaal als genoemd in art. 3.86, tweede lid Vb kan worden beëindigd. Daarbij is het bepaalde in paragraaf B1/4.4 Vc van overeenkomstige toepassing.

*In het buitenland gepleegde en/of berechte inbreuk op de openbare orde*

Voor de toepassing van artikel 3.86, achtste lid Vb verzoekt de IND het OM te beoordelen of het buiten Nederland gepleegde feit een misdrijf oplevert en welke straf in Nederland voor het betreffende strafbare feit zou zijn gevorderd. Hierbij wordt aangesloten bij de gepubliceerde richtlijnen van het OM met betrekking tot de eis van de officier van justitie ter zitting.

Aan het (gedeeltelijk) kwijtschelden van een straf komt voor de toepassing van deze regels geen zelfstandige betekenis toe.

*Nationale veiligheid*

Voor de toepassing van deze grond is het bepaalde in paragraaf B1/4.4 Vc van overeenkomstige toepassing.

L

Paragraaf B1/8.3.2 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

### *8.3.2. Bewijsmiddelen vrijstelling leges op grond van artikel 8 EVRM*

De IND beschouwt als bewijsstukken dat vreemdeling bij de indiening van de aanvraag onvermogend is om leges te betalen:
- een inkomensverklaring van de RvR op grond van artikel 7, derde lid, onder e, Wet op de rechtsbijstand, ten behoeve van de referent; en
- bewijsstukken die aannemelijk maken dat de vreemdeling en de referent op korte termijn niet in het bezit zullen komen van geld waarmee de leges kunnen worden betaald. Hierbij moet de vreemdeling ook aannemelijk maken dat hij en de referent geen beroep kunnen doen op familieleden of andere in aanmerking komende derden.

M

Onder vernummering van de paragrafen B2/2.1 tot en met B2/2.4 Vc, inclusief de subparagrafen B2/2.1.1 en B2/2.1.2 Vc, tot B2/2.2 tot en met B2/2.5 Vc is paragraaf B2/2.1 Vreemdelingencirculaire 2000 ingevoegd en komt te luiden:

### *2.1. Algemeen*

In de volgende paragrafen zijn de beleidsregels opgenomen die gelden voor vreemdelingen die in Nederland willen verblijven in het kader van uitwisseling om kennis te maken met de Nederlandse samenleving en cultuur. Op grond van artikel 3.43, eerste lid, aanhef en onder c, Vb wordt de verblijfsvergunning in het kader van uitwisseling niet verleend, als de vreemdeling eerder houder is geweest van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met uitwisseling. Ook indien de vreemdeling eerder in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning voor een ander regulier verblijfsdoel dan in het kader van uitwisseling, gaat de IND er in beginsel van uit dat de vreemdeling tijdens dat eerdere verblijf in Nederland reeds kennis heeft kunnen maken met de Nederlandse samenleving en cultuur. Om die reden wijst de IND een aanvraag tot wijziging van de beperking naar het verblijfsdoel uitwisseling vanuit een ander regulier verblijfsdoel in beginsel af.

N

Paragraaf B4/2.3 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

### *2.3. Bewijsmiddelen*

De IND beschouwt een advies van het UWV dat ten behoeve van de vreemdeling is afgegeven als bewijsmiddel dat:
- met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang wordt gediend; en
- dat de vreemdeling zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

*Lerend werken voor stagiairs*

De IND beschouwt als bewijsmiddel voor de adviesaanvraag bij het UWV, waaruit moet blijken dat de vreemdeling relevante werkervaring opdoet in het kader van zijn studie buiten Nederland, de bijlage Gegevens (over noodzaak) lerend werken in het kader van studie, met toegevoegd:
- gegevens over de arbeidsplaats;
- gegevens over het eerder verblijf en toekomstig woonadres in Nederland;
- een stageovereenkomst met een beschrijving van het stageprogramma;
- indien de vreemdeling studeert: een bewijs van inschrijving en een verklaring van de onderwijsinstelling waaruit de noodzaak van de stage blijkt;
- indien de vreemdeling is afgestudeerd (alleen bij stagiairs die een hbo/wo-opleiding hebben afgerond): een diploma waaruit blijkt dat de vreemdeling niet langer dan twee jaar geleden is afgestudeerd.

De IND beschouwt een door de bevoegde autoriteiten gewaarmerkt afschrift van het diploma voor hoger onderwijs als bewijsmiddel, waaruit moet blijken dat de vreemdeling op het moment van de aanvraag niet langer dan twee jaar geleden is afgestudeerd.

*Lerend werken voor praktikanten*

De IND beschouwt als bewijsmiddel voor de adviesaanvraag bij het UWV, waaruit moet blijken dat de vreemdeling relevante werkervaring opdoet in het kader van zijn arbeid buiten Nederland, de bijlage Gegevens (over noodzaak) lerend werken in het kader van arbeid, met toegevoegd:
- gegevens over de arbeidsplaats;
- gegevens over het eerder verblijf en toekomstig woonadres in Nederland;
- een samenwerkingsovereenkomst tussen de Nederlandse en de buitenlandse werkgever met handtekening van beide werkgevers en de vreemdeling;
- een leerplan; en
- een terugkeerverklaring.

**Actieprogramma van de Europese Unie**

De IND beschouwt als bewijsmiddel, waaruit moet blijken dat de vreemdeling werkervaring opdoet in het kader van zijn studie op grond van een actieprogramma van de Europese Unie:
- gegevens over de arbeidsplaats;
- gegevens over het eerder verblijf en toekomstig woonadres in Nederland;
- de bijlage Gegevens (over noodzaak) van lerend werken in het kader van studie;
- een stageovereenkomst;
- een beursverklaring; en
- indien de vreemdeling studeert: een verklaring van de onderwijsinstelling dat de stage plaatsvindt in het kader van een actieprogramma van de Europese Unie; of
- indien de vreemdeling is afgestudeerd: (alleen bij hoger opgeleide stagiairs die een HBO/WO-opleiding hebben afgerond): een diploma waaruit blijkt dat de vreemdeling niet langer dan twee jaar geleden is afgestudeerd.

De IND beschouwt als bewijsmiddel, waaruit moet blijken dat de vreemdeling werkervaring opdoet in het kader van arbeid op grond van een actieprogramma van de Europese Unie:
- gegevens over de arbeidsplaats;
- gegevens over het eerder verblijf en toekomstig woonadres in Nederland;
- de bijlage Gegevens (over noodzaak) van lerend werken in het kader van arbeid;
- bewijsmiddelen waaruit blijkt dat de arbeid plaatsvindt in het kader van een actieprogramma van de Europese Unie;
- een samenwerkingsovereenkomst tussen de Nederlandse en de buitenlandse werkgever met handtekening van beide werkgevers en de vreemdeling; en
- een terugkeerverklaring.

**Young Workers Exchange Program**

De IND beschouwt als bewijsmiddel voor de adviesaanvraag bij het UWV, waaruit moet blijken dat de vreemdeling relevante werkervaring opdoet in het kader van zijn studie buiten Nederland:
- gegevens over de arbeidsplaats;
- gegevens over het eerder verblijf en toekomstig woonadres in Nederland;
- de bijlage Gegevens (over noodzaak) van lerend werken in het kader van studie met toegevoegd een:
- stageovereenkomst;
- studieverklaring en een

- stageprogramma.

De IND beschouwt een geldig document voor grensoverschrijding als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling Canadees onderdaan is en ten minste 18 jaar en niet ouder dan 30 jaar is.
De IND beschouwt een bewijs van inschrijving aan een onderwijsinstelling voor hoger onderwijs als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling studeert.
De IND beschouwt een door de bevoegde autoriteiten gewaarmerkt afschrift van het diploma als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling op het moment van de aanvraag niet langer dan twaalf maanden geleden is afgestudeerd.

O

Paragraaf B5/2.1.8.3 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*2.1.8.3. Bewijsmiddelen*

De IND beschouwt als bewijsmiddel voor de adviesaanvraag bij het UWV:
- een omschrijving van de dienstverlening waaruit taken/verantwoordelijkheden en vereist kwalificatieniveau (hbo of wo) moeten blijken;
- een kopie van diploma's of getuigschriften van de universiteit of een hoger beroepsonderwijs opleiding, of een ander bewijs zoals een opdracht- of werkgeversverklaring waarmee wordt aangetoond dat over een gelijkwaardig kennisniveau wordt beschikt en wordt voldaan aan de voor het uitoefenen van de betreffende activiteit in Nederland bestaande beroepseisen;
- een curriculum vitae waaruit blijkt dat wordt beschikt over minimaal 3 jaar beroepservaring in de activiteit waarop het dienstverleningscontract betrekking heeft;
- een arbeidsovereenkomst met de werkgever in het Verenigd Koninkrijk en/of een overplaatsingsbrief;
- een verklaring van de opdrachtgever waarin wordt aangegeven onder welke sector als genoemd in Bijlage 22 van de handels-en samenwerkingsovereenkomst met het Verenigd Koninkrijk de overeengekomen dienstverlening valt;
- een kopie of samenvatting van het dienstverleningscontract met de opdrachtgever in Nederland; en
- een verklaring dat de werknemer gedurende een periode van ten minste één jaar onmiddellijk voorafgaand aan de datum van diens aanvraag dezelfde soort diensten als werknemer van de werkgever heeft aangeboden.

P

Paragraaf B6/4.3 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*4.3. Arbeid als kennismigrant*

*Kennismigrant: algemeen*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling voldoet aan het looncriterium zoals is vastgelegd in artikel 2.1, BuWav:
- een arbeidsovereenkomst;
- een aanstellingsbesluit; of
- als sprake is van overplaatsing in concernverband, niet zijnde een overplaatsing binnen een onderneming als bedoeld in artikel 3.30d Vb, en geen arbeidsovereenkomst wordt aangegaan met het in Nederland gevestigde onderdeel van het bedrijf: een verklaring van het bedrijf in het buitenland waarin staat wat de duur van de overplaatsing is, de aard van het dienstverband en het loon.

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan:
- een arbeidsovereenkomst; of
- een aanstellingsbesluit.

De IND beschouwt als bewijsmiddelen waaruit moet blijken dat de vreemdeling een marktconform loon verdient, documenten met daarin informatie over:
- de aard van het bedrijf en het totale personeelsbestand van het bedrijf;
- de opleiding van de kennismigrant. De werkgever moet inzichtelijk maken dat de kennismigrant over bepaalde kwalificaties beschikt. Dit kan de werkgever aantonen door het overleggen van diploma's en/of getuigschriften van de kennismigrant. Kopieën van diploma's en getuig-

schriften moeten zijn gewaardeerd door het Nuffic;
- de functie die de kennismigrant gaat vervullen. De werkgever moet:
- aangeven wat de naam van de functie is en welke taken de kennismigrant binnen deze functie gaat vervullen; en
- aantonen welke speciale deskundigheid op het gebied van opleiding en werkervaring nodig is om deze functie te doen vervullen door een kennismigrant; en
- de arbeidsplaats. De werkgever moet:
- aangeven of er een Collectieve Arbeidsovereenkomst (cao) van toepassing is, en zo ja, welke; en
- inzichtelijk maken dat het loon en andere arbeidsvoorwaarden (inclusief de overige vergoedingen die aan de kennismigrant betaald gaan worden), overeenkomen met de laatst overeengekomen cao.

Als geen sprake is van een cao moet de werkgever informatie verstrekken dat het loon en andere arbeidsvoorwaarden overeenkomen met vergelijkbare functies.

*Kennismigrant: wetenschappelijk onderzoeker*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit de duur en de aard van het dienstverband en het loon blijken en waarin de functiescheiding en de functiecode zoals gedefinieerd in het universitair functieordeningssysteem zijn opgenomen:
- een arbeidsovereenkomst; of
- een aanstellingsbesluit.

*Kennismigrant: gastdocent*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit de duur en de aard van de werkzaamheden en het loon blijken
- een aanstellingsbesluit; of
- een gastovereenkomst.

*Kennismigrant: arts of specialist in opleiding*

De IND beschouwt een bewijs van inschrijving in het opleidingsregister van de Medische Specialisten Registratie Commissie, de Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie of de Huisarts en Verpleeghuisarts Registratie Commissie als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling is ingeschreven als arts of specialist in opleiding.

Q

Paragraaf B6/4.5 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*4.5. Arbeid als zelfstandige*

*Algemeen*

De IND beschouwt een uittreksel uit het Handelsregister van de Kamer van Koophandel met een omschrijving van het beroep of de bedrijfsactiviteiten die in de onderneming worden uitgeoefend als bewijsmiddel dat de onderneming is ingeschreven in het handelsregister.

Financiële bewijsmiddelen ter staving van de aanvraag moeten zijn gecontroleerd door een daartoe bevoegde onafhankelijke externe deskundige (register accountant, een accountant administratieconsulent, boekhouder of een financieel adviseur).

*Startende ondernemer als bedoeld in artikel 3.30, zesde lid, Vb*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit blijkt dat de vreemdeling duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan in de zin van artikel 3.20b, VV, in ieder geval een van de volgende bewijsmiddelen:
a. De vreemdeling zelf bekostigt de financiering:
    - een afschrift van een bankrekening die mede of uitsluitend op naam van de vreemdeling of van de onderneming is gesteld, waarop het saldo staat vermeld dat beschikbaar is; of
    - een verklaring van de buitenlandse bank waar de vreemdeling een rekening heeft waaruit blijkt welk bedrag (maandelijks) ten gunste van de vreemdeling wordt overgemaakt op diens bankrekening in Nederland, die mede of uitsluitend op naam van de vreemdeling staat;

b. De begeleider bekostigt de financiering:
   - De overeenkomst tussen de vreemdeling en de begeleider dat aan de vreemdeling financiële middelen worden toegekend;

c. Een derde persoon of rechtspersoon bekostigt de financiering:
   - een verklaring van de bank waaruit blijkt welk bedrag maandelijks ten gunste van de vreemdeling wordt overgemaakt op diens bankrekening in Nederland gedurende het verblijf in Nederland; of
   - een verklaring van de derde persoon of rechtspersoon welk bedrag maandelijks ten gunste van de vreemdeling wordt overgemaakt op diens bankrekening in Nederland gedurende diens verblijf in Nederland; en
   - een recent(e) bankafschrift of rekeningspecificatie waar het rekeningsaldo van de derde persoon of rechtspersoon op staat; en
   - een kopie van het paspoort van de derde persoon.

De IND beschouwt als bewijsmiddel ten behoeve van de adviesaanvraag bij het Ministerie van EZ voor de beoordeling van de deskundigheid en betrouwbaarheid van de begeleider:
- een bewijs van inschrijving van de start-up van de vreemdeling in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel;
- bewijsstukken waaruit blijkt dat de begeleider minimaal 2 jaar ervaring heeft in het selecteren en begeleiden van startende ondernemers, zoals een eigen ondernemingsplan, voorbeelden van begeleide start-ups, referenties en/of het curriculum vitae van minimaal twee medewerkers waaruit ervaring blijkt;
- bewijsstukken waaruit blijkt dat de begeleider financieel gezond is, zoals recente jaarrekeningen, overeenkomsten met financiers, garantstellingen door financiers, accountantsverklaringen, bankafschriften en/of onderbouwde financiële prognoses.

De IND beschouwt als bewijsmiddel ten behoeve van de adviesaanvraag bij het Ministerie van EZ voor de vreemdeling (start-up):
- een bewijs van inschrijving van de begeleider in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel;
- een stappenplan van de vreemdeling dat informatie bevat over:
  - de rol van de vreemdeling in de start-up (de organisatie);
  - het idee voor het product of de dienst van de start-up;
  - de innovatie van het product of de dienst;
  - de activiteiten (stappen) die de startende ondernemer neemt in het eerste jaar om van idee tot onderneming te komen.
- een door beide partijen ondertekende overeenkomst tussen de vreemdeling en de begeleider dat informatie bevat over:
  - de aard van de begeleiding (bijvoorbeeld de aangeboden faciliteiten, bijvoorbeeld over toegang tot coaching, technologie, onderzoek, bescherming intellectueel eigendom, marktonderzoek, financiering etc);
  - de voorwaarden waaronder de begeleiding wordt aangeboden;
  - het (mogelijk) belang van de begeleider in de onderneming.

De IND beschouwt als bewijsmiddel dat er geen familierechtelijk relatie is tussen de vreemdeling en de begeleider een verklaring waarin de vreemdeling bevestigt dat er geen familierechtelijke relatie (tot en met de derde graad) bestaat tussen de vreemdeling en de begeleider.

*Arbeid als zelfstandige*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling bevoegd is een beroep of onderneming uit te oefenen:
- een uittreksel uit het Handelsregister van de Kamer van Koophandel; en
- een document afgegeven door de bevoegde Nederlandse autoriteit dat de vreemdeling in het bezit is van de noodzakelijke vergunningen om een beroep of onderneming uit te oefenen.

De IND beschouwt als bewijsmiddel ten behoeve van de adviesaanvraag bij het Ministerie van EZ of het Ministerie van VWS:
- een document afgegeven door de bevoegde Nederlandse autoriteit, dat de vreemdeling in het bezit is van de noodzakelijke vergunningen om een beroep of onderneming uit te oefenen;
- een volledig ingevulde en ondertekende ‘Bijlage verklaring inkomen zelfstandig ondernemer’ met de daarin gevraagde bewijsmiddelen;
- een ondernemingsplan dat informatie bevat over:
  - persoonlijke gegevens van de ondernemer;
  - het product of de dienst;
  - een marktanalyse toegespitst op het eigen product of dienst;

- de organisatie;
- de (openings)balans;
- de omzet- en liquiditeitsprognose inclusief berekeningen; en
- een specificatie en begroting arbeidscreatie en investeringen.

- afschriften van behaalde diploma's voorzien van een Nuffic/ stichting Samenwerking Beroepsonderwijs Bedrijfsleven (SBB) waardering voor zover het een buitenlands diploma betreft;
- afschriften van getuigschriften (diploma, promotie) van een Nederlandse opleiding (dit geldt facultatief voor Turkse vreemdelingen);
- als sprake is van een onderneming in het land van herkomst: de akte van oprichting en de statuten van de onderneming;
- arbeidsovereenkomst(en) en referenties van de voormalige dienstbetrekking(en);
- financiële gegevens, zoals omzetgegevens, jaarrekeningen, belastinggegevens, loonstaten, loonaangiften, e.d.
- bewijsmiddelen (bijv. patenten of referenties van kennisinstellingen e.d.) die het innovatieve karakter van het product of de dienst voor Nederland aantonen (dit geldt facultatief voor Turkse vreemdelingen);
- bewijsmiddelen van arbeidscreatie in de eigen onderneming (dit geldt facultatief voor Turkse vreemdelingen);
- gegevens met betrekking tot de voorgenomen investeringen (dit geldt facultatief voor Turkse vreemdelingen);
- als sprake is van een bv: een kopie van het aandelenregister en de oprichtingsakte;
- als sprake is van een vof/cv: een kopie van vof/cv contract met daarin: inbreng van vennoten, verantwoordelijkheden en aandeel in resultaat;
- als de vreemdeling een freelancer is: kopieën van intentieverklaringen en/of overeenkomst(en) van (de) opdracht(en) waaruit blijkt dat de vreemdeling in opdracht werkzaamheden als freelancer gaat uitvoeren.

De vreemdeling die arbeid wil verrichten als zelfstandig kunstenaar moet ten behoeve van de adviesaanvraag bij het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap de bewijsmiddelen overleggen zoals genoemd in bijlage 8aaa, behorend bij artikel 3.20a, vijfde lid, Voorschrift Vreemdelingen 2000.

*Eerste verlenging na gebruikmaking start-up regeling*

De IND vraagt advies op bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) voor de vraag of de continuïteit en solvabiliteit van de onderneming voldoende is gewaarborgd indien een vreemdeling, die eerder gebruik heeft gemaakt van de start-up regeling, een aanvraag heeft ingediend tot een eerste verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning regulier als bedoeld in artikel 3.30 Vb en niet voldoet aan artikel 3.20, eerste lid, VV. Bij een positief advies van de RVO kan de IND de middelen van bestaan in dat geval ook als duurzaam aanmerken. Voor de door de vreemdeling te overleggen bewijsmiddelen ten behoeve van het advies van de RVO omtrent de continuïteit en de solvabiliteit van de onderneming wordt verwezen naar paragraaf B1/8.2.2 Vc.

*Vriendschapsverdragen*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling een aanzienlijk kapitaal heeft geïnvesteerd:
- bij een eenmanszaak: een bankafschrift van de onderneming waarop het geïnvesteerde bedrag staat en de (openings)balans;
- bij een vof: een oprichtingsakte of contract waarin staat hoe groot de financiële deelname is van iedere vennoot, de (openings)balans en een bankafschrift van de onderneming; of
- bij een bv en een nv: de oprichtingsakte.

R

Paragraaf B7/3.7.2.1 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*3.7.2.1. Geen aanvaardbare toekomst*

De IND neemt aan dat voor het kind geen aanvaardbare toekomst, als bedoeld in artikel 3.28, eerste lid, aanhef en onder b, Vb in het land van herkomst heeft, als het kind:
- is opgenomen in het gezin van de pleegouders, toen zij hun hoofdverblijf in het land van herkomst hadden;
- in het land van herkomst al feitelijk behoorde tot het gezin van de pleegouders en hier nog steeds toe behoort; en

- op het moment van indiening van de aanvraag om een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als familie- of gezinslid' minimaal één jaar in het land van herkomst is verzorgd en opgevoed door de pleegouders omdat de eigen ouders overleden zijn of niet in staat waren om voor het kind te zorgen.

De IND neemt aan dat het kind feitelijk behoort en al in het buitenland behoorde tot het gezin van de pleegouders als tussen het kind en de pleegouders sprake is van gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM (zie paragraaf B7/3.8.1 Vc).
De pleegouders hoeven geen bloed- of aanverwant te zijn van het kind.

*Overgangsrecht*

De voorwaarde 'is opgenomen in het gezin van de pleegouders, toen zij hun hoofdverblijf hadden in het land van herkomst' geldt niet voor aanvragen om een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als familie- of gezinslid' die zijn ingediend vóór 1 augustus 2026. Voor aanvragen om een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als familie- of gezinslid' die zijn ingediend vóór 1 augustus 2026 geldt de voorwaarde dat het kind minimaal één jaar in het land van herkomst is verzorgd en opgevoed door de pleegouders omdat de eigen ouders overleden zijn of niet in staat waren om voor het kind te zorgen.

S

Paragraaf B7/5 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*5. Bewijsmiddelen*

*Middelen*

*Blijvend en volledig arbeidsongeschikt*

De IND beschouwt als de referent een uitkering op grond van de WAO, WAZ of Wajong ontvangt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat hij blijvend en volledig arbeidsongeschikt is:
- een toekenningsbeschikking van de uitvoeringsinstantie die de arbeidsongeschiktheids-uitkering verstrekt;
- de meest recente herbeoordeling; en
- de meest recente uitkeringsspecificatie.

De IND beschouwt als de referent een uitkering op grond van de WIA of Wet Wajong ontvangt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat hij blijvend en volledig arbeidsongeschikt is:
- een toekenningsbeschikking van de uitvoeringsinstantie die de arbeidsongeschiktheids-uitkering verstrekt; en
- de meest recente herbeoordeling.

De IND beschouwt in het geval de referent geen uitkering op grond van de WIA, WAO, WAZ, Wet Wajong of Wajong ontvangt een verklaring van een bedrijfsarts of verzekeringsarts als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat hij blijvend en volledig arbeidsongeschikt is. De arts die de verklaring heeft afgegeven moet met een aantekening over het betreffende specialisme in het BIG-register staan ingeschreven.

*Niet in staat om aan de plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de referent blijvend niet in staat is om aan de verplichting tot arbeidsinschakeling conform artikel 9 Pw te voldoen:
- toekenningsbesluiten op grond van de Pw die betrekking hebben op de vijf jaar voorgaand aan de indiening van de aanvraag;
- correspondentie met het College van B&W over ontheffing van de plicht tot arbeidsinschakeling, die betrekking heeft op de vijf jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag; en
- (als aanwezig) bewijsmiddelen waaruit blijkt dat arbeidsinschakeling binnen een redelijke termijn niet te verwachten is.

*Huwelijk en geregistreerd partnerschap*

De IND beschouwt een huwelijksakte als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling is gehuwd met de referent.
De IND beschouwt een akte van geregistreerd partnerschap als bewijsmiddel waaruit moet blijken

dat de vreemdeling een geregistreerd partnerschap is aangegaan met de referent.
De IND beschouwt de relatieverklaring als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling een relatie heeft met de referent.
De IND beschouwt de ingevulde partnervragenlijst als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat sprake is van een duurzame en exclusieve relatie.
De IND beschouwt een ongehuwdverklaring uit het land van herkomst en/of het land van bestendig verblijf, als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling in het land van herkomst en/of het land van bestendig verblijf niet is gehuwd. De ongehuwdverklaring mag niet ouder zijn dan zes maanden.
De IND beschouwt een ongehuwdverklaring uit het land van herkomst en/of het land van bestendig verblijf, als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de referent in het land van herkomst en/of het land van bestendig verblijf niet is gehuwd. De ongehuwdverklaring mag niet ouder zijn dan zes maanden.
De IND beschouwt als bewijsmiddelen waaruit blijkt dat de vreemdeling de persoon bij wie verblijf was toegestaan wegens gewelddaden heeft verlaten:
- recente bescheiden van de politie, zoals een aangifte of een melding huiselijk geweld; of
- een recente verklaring van de politie of het OM waaruit blijkt dat het OM ambtshalve vervolging tegen de dader heeft ingesteld.

Bij deze bewijsmiddelen dient ook recente medische informatie van de (vertrouwens)arts of een recente verklaring van een andere hulpverlener of recente gegevens over verblijf in de opvang of andere objectieve gegevens uit betrouwbare bron te worden overgelegd, waaruit voldoende blijkt dat het huiselijk geweld heeft plaatsgevonden.
De IND beoordeelt op basis van de inhoud van alle hiervoor genoemde bewijsmiddelen de aannemelijkheid van het gestelde huiselijk geweld.
Daarnaast beschouwt de IND ook als bewijsmiddel van huiselijk geweld:
- de beschikking waaruit blijkt dat het huwelijk door de Nederlandse rechter nietig is verklaard omdat het huwelijk onder dwang is gesloten zoals bedoeld in artikel 1:71 lid 1 BW.

*Minderjarige kinderen*

De IND beschouwt in ieder geval een geboorteakte als bewijsmiddel dat sprake is van juridisch ouderschap.
De IND beschouwt een 'Bijlage verklaring burgerlijke staat' als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling die 15 jaar of ouder is feitelijk tot het gezin van de referent behoort.
De IND beschouwt bescheiden waaruit het rechtmatig gezag blijkt als bewijsmiddel van het rechtmatig gezag van de referent over de vreemdeling.
De IND beschouwt -in het geval van een achtergebleven ouder met rechtmatig gezag- als bewijsmiddel dat de achtergebleven ouder toestemming heeft gegeven voor de komst van het minderjarige kind naar Nederland:
- een door de achtergebleven ouder ondertekende toestemmingsverklaring; en
- een kopie van een geldig identiteitsbewijs van de achtergebleven ouder.

De IND beschouwt als bewijsmiddelen waaruit blijkt dat de minderjarige vreemdeling de persoon bij wie verblijf was toegestaan wegens gewelddaden heeft verlaten:
- recente medische informatie van de (vertrouwens)arts; of
- een recente verklaring van een andere hulpverlener; of
- recente gegevens over verblijf in de opvang; of
- andere objectieve gegevens uit betrouwbare bron, waaruit voldoende blijkt dat het huiselijk geweld heeft plaatsgevonden.

De IND verlangt niet van een minderjarige dat deze aangifte doet tegen zijn eigen ouder(s) of een melding maakt van huiselijk geweld door zijn eigen ouder(s).
De IND beoordeelt op basis van de inhoud van alle hiervoor genoemde bewijsmiddelen de aannemelijkheid van het gestelde huiselijk geweld.

*Verruimde gezinshereniging met minderjarige houder verblijfsvergunning asiel*

De IND beschouwt bescheiden met betrekking tot de familierechtelijke relatie, zoals een geboorteakte, als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling een familielid is van referent als bedoeld in artikel 3.24a Vb.

*Adoptie*

a. *De vreemdeling is nog niet geadopteerd of de buitenlandse adoptiebeslissing moet nog*

*worden erkend door de Nederlandse rechter. De vreemdeling zal ter adoptie worden opgenomen in het gezin van de referent.*
De IND beschouwt een beginseltoestemming van de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Justitie en Veiligheid als bewijsmiddel dat de referent geschikt is bevonden om een buitenlands kind op te nemen ter adoptie.
De IND beschouwt het Statement of approval van de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Justitie en Veiligheid als bewijsmiddel dat de referent het buitenlandse kind in zijn gezin mag opnemen ter adoptie, als het gaat om een Verdragsadoptie (Haags Adoptieverdrag).
De IND beschouwt de beginseltoestemming op naam van de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden van het Ministerie van Justitie en Veiligheid als bewijsmiddel dat de referent het buitenlandse kind in zijn gezin mag opnemen ter adoptie, als het gaat om een niet-Verdragsadoptie.
De IND beschouwt een verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de autoriteiten van het land van herkomst hebben ingestemd met de opneming van de vreemdeling door de referent ter adoptie.
De IND beschouwt een afstandsverklaring van de biologische ouders als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de biologische ouders afstand hebben gedaan van de vreemdeling.
De IND beschouwt een in het land van herkomst afgegeven medische verklaring, niet ouder dan zes maanden, als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat in redelijkheid kan worden aangenomen dat de vreemdeling niet lijdt aan een gevaarlijke of besmettelijke of langdurige lichamelijke of geestelijke ziekte.
De IND beschouwt, bij het ontbreken van een geldig document voor grensoverschrijding, als bewijsmiddel waarmee de identiteit van het buitenlandse adoptiekind op een andere deugdelijke wijze kan worden aangetoond, bescheiden waaruit de identiteit van het kind blijkt, bijvoorbeeld een geboorteakte.
De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat een adoptiebeslissing is erkend één van de volgende bescheiden:
- een verklaring van conformiteit op grond van artikel 23 van het Haags Adoptieverdrag (HAV), in geval van een Verdragsadoptie;
- een door de bevoegde instantie in het land van herkomst afgegeven buitenlandse adoptiebeslissing (als de adoptiebeslissing op grond van artikel 10:108 BW van rechtswege wordt erkend);
- een door de bevoegde instantie afgegeven buitenlandse adoptiebeslissing en een uitspraak van de Nederlandse rechter (als de adoptiebeslissing op grond van artikel 10:109 BW door de Nederlandse rechter moet zijn erkend);
- een door de bevoegde instantie afgegeven buitenlandse adoptiebeslissing en een onherroepelijke uitspraak van de rechter (als de rechtsgeldigheid van de adoptiebeslissing door de Nederlandse rechter bij een niet meer voor hogere voorziening vatbare beslissing moet zijn erkend, in de situatie dat de adoptiefouders die hun woon- en verblijfplaats in Nederland hebben, de procedure op grond van de Wobka niet hebben gevolgd); of
- een adoptie-uitspraak waaruit blijkt dat het kind in Nederland is geadopteerd.

b. *Verblijf gedurende het afwachten van het onderzoek naar de geschiktheid van de aspirant-adoptiefouders als bedoeld in artikel 11 Wobka*
De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling is opgenomen in het gezin van de aspirant-adoptiefouders in de periode dat de aspirant-adoptiefouders hun gewone verblijfplaats in het buitenland hadden, bescheiden waaruit het vorenstaande blijkt, bijvoorbeeld een afschrift uit de openbare registers uit het desbetreffende land.
De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de ouders van het kind, of als deze zijn overleden of een onbekende verblijfplaats hebben, de autoriteiten van het land van herkomst vóór de komst naar Nederland hebben ingestemd met het vertrek van het kind en met de opneming van het kind ter adoptie in het gezin van de aspirant-adoptiefouders:
- een instemmingsverklaring van de ouders; of
- een instemmingsverklaring van de bevoegde autoriteiten in het land van herkomst.

De IND beschouwt bescheiden zoals vliegtickets als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat het kind met de aspirant-adoptiefouders Nederland is ingereisd.
De IND beschouwt, bij het ontbreken van een geldig document voor grensoverschrijding, als bewijsmiddel waarmee de identiteit van het buitenlandse adoptiekind op een andere deugdelijke wijze kan worden aangetoond, bescheiden waaruit de identiteit van het kind blijkt, bijvoorbeeld een geboorteakte.

*Buitenlandse pleegkinderen die in het land van herkomst nog geen deel uitmaakten van het gezin van de aspirant-pleegouders*

De IND beschouwt bescheiden waaruit blijkt dat sprake is van zodanige omstandigheden dat de vreemdeling niet of bezwaarlijk door in het land van herkomst wonende naaste bloed- of aanver-

wanten kan worden verzorgd als bewijsmiddel dat de vreemdeling naar het oordeel van Onze Minister in het land van herkomst geen aanvaardbare toekomst heeft.
De aspirant-pleegouder moet aantonen wie de in het land van herkomst wonende naaste bloed- en aanverwanten zijn (bijv. familieboekje).
Het bewijsmiddel moet afkomstig zijn uit een objectieve bron uit het land van herkomst (bijvoorbeeld een verklaring van een welzijnsinstelling, een verklaring van een arts of een uitspraak van een rechter). Een verklaring uit niet-objectieve bron (bijvoorbeeld familieleden) geldt in het algemeen niet als bewijsmiddel van geen aanvaardbare toekomst.
Het komt regelmatig voor dat de aspirant-pleegouder verklaringen van de familieleden in het land van herkomst overhandigt waarin staat dat zij niet in staat zijn om het buitenlandse pleegkind te verzorgen. Als deze verklaringen niet worden onderbouwd met bewijsmiddelen uit een objectieve bron, neemt de IND in het algemeen niet aan dat sprake is van een onaanvaardbare toekomst voor het kind in het land van herkomst.
De IND beschouwt bescheiden waaruit de familierechtelijke relatie blijkt als bewijsmiddel dat de referent een bloed- of aanverwant is van de vreemdeling in de zin dat hij een grootouder, broer of halfbroer, zuster of halfzuster, schoonzus of zwager, oom of tante van de vreemdeling is. Als bewijsmiddel geldt bijvoorbeeld een familieboekje.
De IND beschouwt een in het land van herkomst afgegeven medische verklaring, niet ouder dan zes maanden, als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat in redelijkheid kan worden aangenomen dat de vreemdeling niet lijdt aan een gevaarlijke of besmettelijke of langdurige lichamelijke of geestelijke ziekte.
De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de ouder(s) of wettelijk vertegenwoordiger en – als het recht van het land van herkomst dit vereist – de autoriteiten van het land van herkomst hebben ingestemd met het verblijf van de vreemdeling in het gezin van de pleegouders:
- een instemmingsverklaring van de ouders of wettelijk vertegenwoordigers; en
- een instemmingsverklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst.

De IND beschouwt een verklaring van de bevoegde autoriteiten (bij voorkeur) van het land van herkomst als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de aspirant-pleegouders de voogdij hebben over de vreemdeling. Een voorbeeld van een dergelijke verklaring is een voogdijbeschikking.

*Buitenlandse pleegkinderen die in het land van herkomst al feitelijk behoorden tot het gezin van de pleegouders*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling is opgenomen in het gezin van de pleegouders, toen zij hun hoofdverblijf in het land van herkomst hadden, bescheiden waaruit het vorenstaande blijkt, bijvoorbeeld een afschrift uit de openbare registers van het desbetreffende land.
De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de autoriteiten van het land van herkomst hebben ingestemd met het vertrek naar en het verblijf van de vreemdeling in het gezin van de pleegouders in Nederland een instemmingsverklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst.
De IND beschouwt een verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de pleegouders de voogdij hebben gekregen over de vreemdeling. Een voorbeeld van een dergelijke verklaring is een voogdijbeschikking.
De IND beschouwt een verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling op het moment van indiening van de aanvraag om een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking ‘verblijf als familie- of gezinslid’ minimaal één jaar in het land van herkomst is verzorgd en opgevoed door de pleegouders omdat de eigen ouders overleden zijn of niet in staat waren om voor de vreemdeling te zorgen. Een voorbeeld van een dergelijke verklaring waaruit dit kan blijken is een voogdijbeschikking.

*Artikel 8 EVRM*

De IND beschouwt bescheiden waaruit de familierechtelijke relatie tussen de vreemdeling en de referent blijkt als bewijsmiddel waaruit moet blijven dat sprake is van gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.
De IND beschouwt bescheiden waaruit blijkt dat invulling wordt gegeven aan het gezinsleven tussen de vreemdeling en de referent als bewijsmiddel van de feitelijke invulling.

*Mvv-vereiste voor de gezinsleden van de houder van de Europese blauwe kaart*

De IND beschouwt gegevens en bescheiden waaruit de duur en aard van het eerdere verblijf als

gezinslid in de andere staat die partij is bij het EU-verdrag als bewijsmiddel dat de vreemdeling geen mvv hoeft over te leggen.
Voor de bewijsmiddelen van gezinsleden van houders van een verblijfsvergunning asiel wordt verwezen naar C2/4.1.2.

T

Paragraaf B8/3.3 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*3.3. Bewijsmiddelen*

De IND beschouwt een verklaring van het OM als bewijsmiddel waaruit blijkt dat het OM heeft vastgesteld dat de aanwezigheid van de vreemdeling in Nederland noodzakelijk wordt geacht in het belang van de opsporing en vervolging van mensenhandel.
De IND beschouwt een verklaring van de politie, de KMar of het OM als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de strafzaak, op basis waarvan de vreemdeling een verblijfsvergunning heeft gehad in het kader van het beleid over mensenhandel, nog loopt.
De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit blijkt dat een vermoedelijk slachtoffer van mensenhandel geen aangifte kan of wil doen of geen medewerking kan of wil verlenen aan de strafrechtelijke opsporing en vervolging van de mensenhandelaar in verband met een ernstige bedreiging en/of een medische of psychische beperking en/of minderjarigheid:

- een verklaring van de politie of KMar waaruit blijkt dat er aanwijzingen zijn van mensenhandel en in ieder geval een van onderstaande drie verklaringen:
- een verklaring van de politie of KMar waaruit blijkt dat van de vreemdeling niet verwacht kan worden medewerking te verlenen aan het strafproces in verband met ernstige bedreigingen in Nederland door de mensenhandelaar. Als deze verklaring wordt overgelegd, wordt hiermee ook aannemelijk geacht dat betrokkene zich niet aan de bedreigingen kan onttrekken als hij zich zou vestigen in het land van herkomst, omdat mensenhandelbendes vrijwel altijd opereren over de grenzen heen; of
- een gedagtekend en ondertekend schriftelijk bewijs van een medische behandelaar(s), niet ouder dan zes weken op het moment waarop het bewijs overgelegd wordt, waaruit blijkt:
  - de naam, het adres en het registratienummer van het register van Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg of het NIP van de behandelaar(s);
  - welke medische klachten de vreemdeling heeft;
  - welke gevolgen de genoemde klachten hebben voor de medewerking aan het strafproces; of
- een verklaring van de politie of KMar waaruit blijkt dat van de vreemdeling niet verwacht kan worden medewerking te verlenen aan het strafproces in verband met de minderjarigheid van de vreemdeling. Deze verklaring bevat een nadere en op het individuele geval toegespitste toelichting, waarin wordt ingegaan op de gevolgen die de minderjarigheid heeft voor de medewerking aan het strafproces. Van de minderjarigheid wordt enkel uitgegaan indien deze op grond van identificerende documenten, dan wel op grond van paragraaf C1/2.2 Vc is vastgesteld door de IND.

U

Paragraaf B8/3.4 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*3.4. Afspraken ketenpartners*

*Aanmelding bij het Coördinatiecentrum Mensenhandel*

De politie of KMar meldt aan het Coördinatiecentrum Mensenhandel:

- dat een vermoedelijk slachtoffer is aangetroffen;
- of het vermoedelijke slachtoffer gebruik wenst te maken van de periode van de bedenktijd; en
- dat een slachtoffer aangifte heeft gedaan of op andere wijze medewerking verleent of heeft verleend aan een strafrechtelijk opsporings- of vervolgingsonderzoek naar mensenhandel.

Het Coördinatiecentrum Mensenhandel is, ten behoeve van de landelijke rapportage aan de Nationaal Rapporteur Mensenhandel, belast met de landelijke registratie van het aantal aangemelde gevallen van vermoedelijke slachtoffers. Ook als het Coördinatiecentrum Mensenhandel niet betrokken is bij de opvang en huisvesting, moet de politie of KMar het vermoedelijke slachtoffer voor registratie bij het Coördinatiecentrum Mensenhandel aanmelden.
Het verdient aanbeveling dat bij de voorbereiding van politieacties of acties van de KMar die gericht zijn op illegalen, expliciet aandacht is voor mensenhandel. Ook moeten voorbereidingen worden getroffen voor de opvang van mogelijke slachtoffers van mensenhandel. Daarvoor kan

voorafgaand aan de acties contact worden opgenomen met het Coördinatiecentrum Mensenhandel die de regionale netwerken kan inschakelen en contacten kan leggen met hulporganisaties in herkomstlanden van slachtoffers.

*Opvang en huisvesting*

Als het vermoedelijke slachtoffer nog geen opvang heeft, bemiddelt het Coördinatiecentrum Mensenhandel bij het zoeken naar opvang en schakelt na een melding van de politie of KMar de zorgcoördinator mensenhandel in de regio in. De zorgcoördinator is verantwoordelijk voor de dagelijkse begeleiding van het vermoedelijke slachtoffer. Als in de regio nog niet is voorzien in zorgcoördinatie, blijft het Coördinatiecentrum Mensenhandel verantwoordelijk voor de zorgcoördinatie. De beschikbare capaciteit bepaalt de plaatsing van het vermoedelijke slachtoffer. Als hoofdregel geldt dat in het belang van het onderzoek gedurende de periode van de bedenktijd opvang wordt gezocht binnen de politieregio of in de regio waar de KMar werkzaam is.
De Korpschef of de Commandant wijst aanspreekpersonen aan binnen zijn korps die de contacten met de zorgcoördinator onderhouden en centraal aanspreekbaar zijn binnen het opsporingsonderzoek.
Als het slachtoffer minderjarig is, dan moet in het gezag worden voorzien.
Voor het organiseren van eerste opvang buiten kantooruren kan de politie een beroep doen op de regionale opvangvoorzieningen en noodbedden. Plaatst de politie of KMar het vermoedelijke slachtoffer buiten kantooruren, dan meldt de politie of KMar dit met spoed aan het Coördinatiecentrum Mensenhandel. Vervolgens beoordeelt het Coördinatiecentrum Mensenhandel of de opvangfaciliteit geschikt is voor een langere tijd.
Na afgifte van de verblijfsvergunning kan het slachtoffer zich voor vervolgopvang wenden tot:
- de zorgcoördinator in de regio waar hij of zij verblijft; of
- als geen zorgcoördinator beschikbaar is, tot het Coördinatiecentrum Mensenhandel.

Vervolgopvang op een andere locatie kan aangewezen zijn, als de opvanglocatie die in de periode van de bedenktijd werd geboden niet geschikt is voor een langduriger verblijf.

*Kosten van levensonderhoud*

Nadat is vastgesteld dat het vermoedelijke slachtoffer bedenktijd wenst voor het overwegen tot het doen van aangifte, verstrekt de politie of KMar het aanvraagformulier voor de Regeling verstrekkingen bepaalde categorieën vreemdelingen (Rvb) aan het vermoedelijke slachtoffer.
Dit geldt niet voor vermoedelijke slachtoffers die al aanspraak kunnen maken op voorzieningen, zoals vermoedelijke slachtoffers die asiel hebben aangevraagd of die beschikken over een verblijfsvergunning.
De politie of KMar voegt bij het aanvraagformulier de kennisgeving waaruit blijkt dat aan de vreemdeling bedenktijd is verleend (model M55). Het model M55 wordt ook beschouwd als een verklaring als bedoeld in artikel 2 Rvb.

*Medische bijstand en rechtshulp*

De zorgcoördinator is eindverantwoordelijk voor de opvang van het vermoedelijke slachtoffer. De zorgcoördinator draagt er zorg voor dat het vermoedelijke slachtoffer in staat wordt gesteld zich medisch te laten onderzoeken en zich zo nodig te laten behandelen. Met het oog op de mogelijke latere afgifte van een verblijfsvergunning moet een tbc-onderzoek onderdeel uitmaken van dit medisch onderzoek.
De zorgcoördinator draagt er zorg voor dat het slachtoffer goed wordt geïnformeerd over de juridische consequenties van het doen van aangifte of het op andere wijze verlenen van medewerking aan een strafrechtelijk opsporings- of vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte. Als het noodzakelijk blijkt om voor het geven van juridisch advies gedurende de periode van de bedenktijd een rechtshulpverlener in te schakelen, ontvangt de rechtshulpverlener hiervoor de gebruikelijke financiering van de RvR.

V

Paragraaf B9/7 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*7. Verblijfsvergunning na eerder verblijf als minderjarige vreemdeling in het kader van verblijf als familie- of gezinslid*

De IND verleent de verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 3.50, eerste lid, aanhef en onder a en b, Vb ook aan de vreemdeling die:

- in het jaar na zijn verblijfsaanvaarding in het kader van verblijf als familie- of gezinslid meerderjarig is geworden; of
- nog feitelijk bij zijn ouder(s) woont en van wie de gezinsband niet is verbroken en voldoet aan de voorwaarden van artikel 3.50 Vb; of
- op het moment van de aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf voor verblijf bij ouder minderjarig was maar bij verlening van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd inmiddels meerderjarig is geworden. Deze voorwaarde geldt alleen voor de vreemdeling aan wie de verblijfsvergunning conform de verleende machtiging tot voorlopig verblijf is verleend onder de beperking 'verblijf bij ouder' en zich binnen de geldende termijn na kennisgeving van de verlening van de machtiging naar Nederland heeft begeven.

W

Paragraaf B9/8.1 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*8.1. Algemene verblijfsvoorwaarden*

De IND wijst de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 3.51, eerste lid, onderdeel a, ten eerste, Vb niet af om de enkele reden dat de referent van de vreemdeling wel gedurende de periode van vijf jaar heeft beschikt over rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, Vw hoewel dit rechtmatig verblijf niet gedurende deze hele periode van vijf jaar niet-tijdelijk van aard is geweest. Het rechtmatig verblijf moet echter wel van niet-tijdelijke aard zijn op het moment dat de IND een verblijfsvergunning verleent, als bedoeld in artikel 3.51, eerste lid, onderdeel a, ten eerste, Vb.
Op grond van artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder a, sub 1, Vb verleent de IND de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden, als:
1. gedurende vijf jaren geen grond is geweest voor intrekking van de verblijfsvergunning;
2. de vreemdeling het inburgeringsexamen heeft behaald of ingevolge artikel 3.80a Vb hiervan is vrijgesteld of ontheven; en
3. de vreemdeling voldoet aan de algemene toelatingsvoorwaarden van artikel 16, eerste lid, Vw, met uitzondering van de subcategorieën b, c en k.

Op grond van artikel 3.51, tweede lid, aanhef en onder a en b, Vb verleent de IND de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden, als:
- de vreemdeling het inburgeringsexamen heeft behaald of ingevolge artikel 3.80a Vb hiervan is vrijgesteld of ontheven; en
- de vreemdeling voldoet aan de algemene toelatingsvoorwaarden van artikel 16, eerste lid Vw, met uitzondering van de subcategorieën c en k.

X

Paragraaf B9/8.1.1 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*8.1.1. Verblijfsgat*

Bij de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 3.51, eerste lid, onderdeel a, ten eerste, Vb werpt de IND een verblijfsgat dat is ontstaan gedurende de vijf jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag niet tegen als voldaan wordt aan alle hierna genoemde voorwaarden:
- het verblijfsgat is ontstaan doordat de vreemdeling de verlengingsaanvraag niet-tijdig heeft ingediend;
- de vreemdeling heeft de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend binnen de redelijke termijn van twee jaar (zie paragraaf B1/6.1 Vc); en
- de vreemdeling heeft gedurende vijf jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag voor verlening van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van niet-tijdelijke humanitaire gronden, onafgebroken voldaan aan de inhoudelijke voorwaarden van de oorspronkelijk aan hem verleende verblijfsvergunning.

Bij de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 3.51, eerste lid, onderdeel a, ten eerste, Vb trekt de IND de huidige verblijfsvergunning niet in als de vreemdeling op het moment waarop de mogelijke intrekkingsgrond zich voordoet, voldoet aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 3.51, eerste lid, onderdeel a, ten eerste, Vb.

Y

Paragraaf B9/20.2 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*20.2. Verblijfsspecifiek*

*Oud-Nederlanders geboren en getogen in Nederland*

De IND beschouwt een geboorteakte als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling geboren is in Nederland.

*Buiten Nederland geboren meerderjarige oud-Nederlanders*

De IND beschouwt een geldig Nederlands document voor grensoverschrijding als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling niet woont in het land waarvan hij onderdaan is.

*Oud-Nederlanders o.g.v. artikel 15, eerste lid, aanhef en onder d en f, RWN*

De IND beschouwt een geldig Nederlands document voor grensoverschrijding dat door Nederland wordt erkend als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling meerderjarig is.
De IND beschouwt een besluit tot intrekking van het Nederlanderschap als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling het Nederlanderschap heeft verloren omdat hij na de totstandkoming van zijn naturalisatie heeft nagelaten al het mogelijke te doen om zijn oorspronkelijke nationaliteit te verliezen.
De IND beschouwt een afschrift uit de BRP waaruit blijkt dat de vreemdeling is ingeschreven als ingezetene, als bewijsmiddel waaruit blijkt dat de vreemdeling zijn hoofdverblijf in Nederland heeft.
De IND beschouwt een besluit tot intrekking van het Nederlanderschap als bewijs dat de aanvraag binnen twee jaar na intrekking van het Nederlanderschap is ingediend.

*Oud-Nederlanders o.g.v. artikel 15, eerste lid, aanhef en onder b, RWN*

De IND beschouwt een geldig document voor grensoverschrijding dat door Nederland wordt erkend als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling meerderjarig is.
De IND beschouwt een verklaring van afstand van de Nederlandse nationaliteit als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling het Nederlanderschap heeft verloren.
De IND beschouwt een afschrift uit de BRP waaruit blijkt dat de vreemdeling is ingeschreven als ingezetene, als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling zijn hoofdverblijf in Nederland heeft.
De IND beschouwt een afschrift uit de BRP waarin de datum is opgenomen waarop afstand is gedaan van de Nederlandse nationaliteit als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling de aanvraag heeft ingediend binnen twee jaar nadat door de vreemdeling afstand is gedaan van het Nederlanderschap.

*Remigratie en terugkeeroptie op grond van artikel 8 Remigratiewet*

De IND beschouwt een afschrift van de beschikking van de SVB, waarin het recht op de basisvoorzieningen of de remigratievoorzieningen is toegekend en waarin de vertrekdatum van de vreemdeling is vermeld, als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling de aanvraag heeft ingediend binnen één jaar na remigratie uit Nederland met toepassing van de Remigratiewet.

*Terugkeeroptie minderjarige vreemdelingen*

De IND beschouwt een geldig Nederlands document voor grensoverschrijding als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling minderjarig is.

*Verblijfsvergunning na overlijden referent*

De IND beschouwt een afschrift van de overlijdensakte als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de huwelijks- of (geregistreerd) partner, ouder, adoptie- of pleegouder van de vreemdeling is overleden.

*Verblijfsvergunning na medische behandeling*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de medische behandeling van de vreemdeling voor ten minste één jaar noodzakelijk is:

- een door de medische behandelaars van de vreemdeling volledig ingevulde en ondertekende 'Bijlage bewijs omtrent medische situatie vreemdeling', die niet ouder is dan zes weken;
- een door de vreemdeling zelf volledig ingevulde en ondertekende 'Bijlage toestemmingsverklaring medische gegevens' die niet ouder is dan zes maanden; en
- relevante medische gegevens zoals beschreven in paragraaf A3/7.2.4 Vc.

*Huiselijk geweld*

De IND beschouwt als bewijsmiddel van huiselijk geweld:
a. recente bescheiden van de politie, zoals een aangifte of een melding huiselijk geweld; of
b. een recente verklaring van de politie of het OM dat het OM ambtshalve vervolging tegen de dader heeft ingesteld.

Ad a: De IND verlangt niet van een minderjarige dat deze aangifte doet tegen zijn eigen ouder(s) of een melding maakt van huiselijk geweld door zijn eigen ouder(s).
Bij deze bewijsmiddelen dient ook recente medische informatie van de (vertrouwens)arts of een recente verklaring van een andere hulpverlener of recente gegevens over verblijf in de opvang of andere objectieve gegevens uit betrouwbare bron te worden overgelegd, waaruit voldoende moet blijken dat het huiselijk geweld heeft plaatsgevonden.
De IND beoordeelt op basis van de inhoud van alle hiervoor genoemde bewijsmiddelen de aannemelijkheid van het gestelde huiselijk geweld.
Daarnaast beschouwt de IND ook als bewijsmiddel van huiselijk geweld:
- de beschikking waaruit blijkt dat het huwelijk door de Nederlandse rechter nietig is verklaard omdat het huwelijk onder dwang is gesloten zoals bedoeld in artikel 1:71 lid 1 BW.

*Slachtoffer mensenhandel*

De IND beschouwt de dagvaarding of een andere verklaring van het OM als bewijsmiddel waaruit blijkt dat het OM tot vervolging overgaat ter zake van het strafbare feit waarvan aangifte is gedaan.
De IND beschouwt een verklaring van de politie, KMar of het OM als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de strafzaak, op basis waarvan de vreemdeling een verblijfsvergunning heeft gehad in het kader van het beleid op het gebied van mensenhandel, nog loopt.
De IND beschouwt een door de vreemdeling overgelegde beschikking van het gerechtshof, waaruit blijkt dat het gerechtshof het beklag als bedoeld in artikel 12 WvSv ter zake van mensenhandel gegrond heeft verklaard en de officier van justitie bevolen heeft strafvervolging van ter zake van mensenhandel in te stellen, als bewijsmiddel.
De IND beschouwt een verklaring van de politie of KMar als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat van de vreemdeling nog steeds niet verwacht kan worden medewerking te verlenen aan het strafproces, omdat de ernstige bedreigingen in Nederland door de mensenhandelaar voortduren.
De IND beschouwt medische informatie als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat er nog steeds sprake is van een fysieke of psychische aandoening die aan het verlenen van medewerking aan het strafproces in de weg staat. De medische informatie moet afkomstig zijn van een behandelaar die in het register van Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg of in het register van het NIP is ingeschreven.
De IND beschouwt een verklaring van de politie of KMar als bewijsmiddel waaruit blijkt dat van de vreemdeling nog steeds niet verwacht kan worden medewerking te verlenen aan het strafproces in verband met de minderjarigheid van de vreemdeling. De IND beschouwt een geldig document voor grensoverschrijding als bewijsmiddel waaruit blijkt dat de vreemdeling op het moment van de aanvraag minderjarig is. Als de vreemdeling op grond van artikel 3.72 Vb wordt vrijgesteld van het vereiste om te beschikken over een geldig document voor grensoverschrijding, dan dient hij zijn minderjarigheid met andere bewijsmiddelen te onderbouwen. Daarbij wordt betrokken of sprake is van bewijsnood.

*Getuige-aangever mensenhandel*

De IND beschouwt een afschrift van de rechterlijke uitspraak in de strafzaak als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de strafzaak heeft geleid tot een onherroepelijke veroordeling voor mensenhandel.

*Privéleven als bedoeld in artikel 8 EVRM*

De IND beschouwt bewijsstukken waaruit de banden met Nederland en de intensiteit daarvan blijken als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling privéleven heeft opgebouwd in Nederland.

*Plaatsing in een pleeggezin of instelling op verzoek van een ander land op grond van het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996*

De IND beschouwt de instemmingsverklaring van de Nederlandse Centrale autoriteit als bewijsmiddel dat de Nederlandse Centrale autoriteit heeft ingestemd met de plaatsing van de vreemdeling in een pleeggezin of instelling in Nederland.
De IND beschouwt het instemmingsbesluit van de Centrale autoriteit van het land van herkomst van de vreemdeling als bewijsmiddel dat de Centrale autoriteit van het land van herkomst van de vreemdeling heeft besloten om in te stemmen met de plaatsing van de vreemdeling in een pleeggezin of instelling in Nederland.
De IND beschouwt een verklaring van de Nederlandse Centrale autoriteit als bewijsmiddel dat de vreemdeling niet meer zal kunnen terugkeren naar de oorspronkelijke gezinssituatie en tot zijn 18de jaar in een pleeggezin of instelling zal gaan verblijven.
De IND beschouwt een verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst als bewijsmiddel dat het gezag over de vreemdeling is geregeld.

*Minderjarige vreemdelingen met een kinderbeschermingsmaatregel*

De IND beschouwt een uitspraak van de kinderrechter als bewijsmiddel dat het gezag van de ouders over een minderjarige vreemdeling is beëindigd en dat er een voogd is benoemd.
De IND beschouwt de beschikking van de kinderrechter als bewijsmiddel dat de ondertoezichtstelling is verlengd.
De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit blijkt welke hulpverlening de minderjarige vreemdeling nodig heeft als bedoeld in B9/16.5 Vc:
- het rapport van de Raad voor Kinderbescherming; of, indien van recenter datum:
- het rapport van de gecertificeerde instelling, als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet, die de kinderbeschermingsmaatregel uitvoert.

De IND beschouwt uitsluitend een advies van de DTenV als bewijsmiddel dat de ondertoezichtstelling van een minderjarige vreemdeling niet overdraagbaar is aan het land van herkomst of aan een land waarvan kan worden aangenomen dat er toegang kan worden verleend.

Z

Paragraaf B11/2.2 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*2.2. Vermogende vreemdeling (buitenlandse investeerder)*

Het beleid voor een vreemdeling om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als vermogende vreemdeling is per 17 april 2024 beëindigd. Nieuwe verblijfsaanvragen voor dit verblijfsdoel worden daarom afgewezen. Aanvragen die zijn ingediend voor 17 april 2024 worden nog behandeld conform onderstaande beleidsregels. Verlengingsaanvragen van bestaande verblijfsvergunningen als vermogende vreemdeling blijven ook na 17 april 2024 mogelijk. Voor verlengingsaanvragen wordt verwezen naar de paragrafen B11/5.1 en B11/6.1 Vc.
In aanvulling op artikel 3.29a, tweede lid, Vb verleent de IND de verblijfsvergunning aan de vreemdeling als aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:
1. de vreemdeling investeert een bedrag van minimaal € 1.250.000 in een in Nederland gevestigd(e):
   a. innovatieve onderneming;
   b. contractueel samenwerkingsverband dat investeert in één of meerdere innovatieve onderneming(en);
   c. fonds dat volgens het Ministerie van EZ past binnen de SEED regeling; of
2. het te investeren bedrag is gestort op een bankrekening van een Nederlandse bank of een bank van een EU-lidstaat met een vestiging in Nederland die onder toezicht staan van De Nederlandsche Bank;
3. de investering heeft volgens de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) een toegevoegde waarde voor de Nederlandse economie;
4. de Financial Intelligence Unit Nederland (FIU) heeft aangegeven dat de vreemdeling niet gekoppeld kan worden aan een verdachte transactie en
5. niet is gebleken dat de vreemdeling investeert in onroerend goed voor bewoning.

*Ad 1 en 3*

De RVO adviseert de IND of de investering in een innovatieve onderneming (voorwaarde 1 sub a) of de investering in een contractueel samenwerkingsverband (voorwaarde 1 sub b) een toege-

voegde waarde heeft voor de Nederlandse economie.

1. Een investering door de vermogende vreemdeling (buitenlandse investeerder) in een (innovatieve) onderneming.
   De toets door RVO bestaat uit de volgende onderdelen:
   A. Primaire toets Vereist: J J J, anders volgt negatief advies
      Algemene criteria voor de investering in een onderneming

| | |
|---|---|
| De onderneming is ingeschreven bij de Nederlandse Kamer van Koophandel. | J/N |
| Aard investering(sovereenkomst) is positief voor de Nederlandse economie. | J/N |
| De continuïteit van de onderneming na de investering is aangetoond. | J/N |

   B. Secundaire toets Vereist: minimaal twee keer J anders volgt negatief advies
      Criteria voor de effecten van de investering

| | | |
|---|---|---|
| Arbeidscreatie | minimaal 10 fte (exclusief aanvrager) binnen 5 jaar, waarvan 60% binnen 3 jaar | J/N |
| Innovativiteit: | Er is sprake van innovativiteit bij aanwezigheid van minstens één van onderstaande drie aspecten<br>1. Het product of de dienst is nieuw voor Nederland. 2. Er is sprake van nieuwe technologie bij productie, distributie, marketing. 3. Er is sprake van een innovatieve organisatorische opzet en werkwijze. Hierbij kan worden gedacht aan bijvoorbeeld (niet uitputtend opgesomd):<br>– Activiteiten die in het kader van het Topsectorenbeleid worden gestimuleerd.<br>– Zelf ontwikkelde nieuwe producten of diensten.<br>– Originele aanpak energiebesparing.<br>– Originele aanpak duurzaamheidsproblematiek.<br>– Slimme en creatieve aanpassingen of combinaties ten behoeve van sectoroverschrijdende toepassingen.<br>– Nieuwe product-marktcombinaties.<br>– Creatieve of vernieuwende marktbenadering.<br>– Sociale innovatie.<br>– Introductie maatschappelijk verantwoord ondernemen. | J/N |
| Niet-financiële inbreng van de vreemdeling in de onderneming | Er is sprake van toegevoegde waarde als de investeerder aan één of meer van onderstaande aspecten voldoet:<br>– Actief oprichter/eigenaar met voor de onderneming relevante opleiding op masterniveau of hoger (diploma vereist en IDW erkende opleiding)<br>– Actief oprichter/eigenaar en tenminste vijf jaar (aantoonbare) uitgebreide ondernemerschapservaring<br>– Actief oprichter/eigenaar en tenminste vijf jaar (aantoonbare) relevante werkervaring op senior niveau<br>– Actief oprichter/eigenaar die tenminste vijf (aantoonbare) opdrachtgevers inbrengt handelspartners of | J/N |

   De beoogde investering heeft toegevoegde waarde voor de Nederlandse economie als alle delen van onderdeel A positief worden beoordeeld en ten minste twee van onderdeel B positief worden beoordeeld.
2. Een investering in een contractueel samenwerkingsverband dat investeert in één of meerdere innovatieve ondernemingen.
   De toets door RVO bestaat uit de volgende onderdelen:
   - Een check of het contractueel samenwerkingsverband staat ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel.
   - Het beoordelen van het contractueel samenwerkingsband en de ondernemingen waarin wordt geïnvesteerd. Daarbij wordt getoetst volgens het bovenstaand toetsingskader voor investering in een onderneming.
   - Er wordt beoordeeld naar rato van de inbreng van de vermogende vreemdeling (buitenlandse investeerder).
3. De investering in een fonds dat volgens het Ministerie van EZ past binnen de SEED regeling heeft toegevoegde waarde voor de Nederlandse economie.

*Ad 4.*

De IND vraagt -ten behoeve van de FIU-toets- de vreemdeling om toestemming om onderzoek te laten verrichten in het buitenland of dat het vermogen waaruit geïnvesteerd wordt een mogelijk criminele herkomst heeft.
De IND wijst de aanvraag om een verblijfsvergunning af als de vreemdeling geen toestemming geeft.
De IND verzoekt de te toetsen of ten aanzien van de vreemdeling verdacht verklaarde transacties bekend zijn.
De IND verstrekt daartoe de volgende gegevens aan de FIU:

- persoonsgegevens van de vreemdeling; en

- gegevens omtrent het te investeren vermogen.

De IND verleent de verblijfsvergunning niet of trekt deze in als de FIU meldt dat gebleken is dat de vreemdeling betrokken is bij één, of meerdere, als verdacht verklaarde transactie(s). Als de FIU meldt dat geen informatie uit het land van herkomst of het land van bestendig verblijf kan worden verkregen met betrekking tot het vermogen van de vreemdeling, wordt de verblijfsvergunning evenmin verleend.

*Ad 5.*

De IND verleent de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet of trekt deze in als de vreemdeling investeert in onroerend goed voor bewoning.

*Middelen van bestaan*

Als de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden voor de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking: 'vermogende vreemdeling' neemt de IND aan dat de vreemdeling zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

AA

Paragraaf B11/2.7.4 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*2.7.4. Bewijsmiddelen*

De IND beschouwt als bewijsmiddel voor de adviesaanvraag bij het UWV:
- een omschrijving van de dienstverlening waaruit taken/verantwoordelijkheden en vereist kwalificatieniveau (hbo of wo) moeten blijken;
- een kopie van diploma's of getuigschriften van een universiteit of een hoger beroepsonderwijs opleiding of een ander bewijs zoals een opdrachtgeversverklaring waarmee wordt aangetoond dat over een gelijkwaardig kennisniveau wordt beschikt en wordt voldaan aan de voor het uitoefenen van de betreffende activiteit in Nederland bestaande beroepseisen;
- een curriculum vitae waaruit blijkt dat wordt beschikt over minimaal 6 jaar beroepservaring in de activiteit waarop de dienstverleningsovereenkomst betrekking heeft;
- een bewijs van inschrijving van de onderneming in het Verenigd Koninkrijk;
- een verklaring van de opdrachtgever waarin wordt aangegeven onder welke sector als genoemd in Bijlage 22 van de handels-en samenwerkingsovereenkomst met het Verenigd Koninkrijk de overeengekomen dienstverlening valt; en
- een kopie of samenvatting van de geldige dienstverleningsovereenkomst voor het verlenen van diensten met de opdrachtgever in Nederland (niet zijnde een agentschap voor arbeidsbemiddeling en personeelsvoorziening).

AB

Paragraaf B11/4.2 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*4.2. vermogende vreemdeling (buitenlandse investeerder)*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling een investering van minimaal € 1.250.000 doet in een onderneming in Nederland:
- een verklaring van de Nederlandse vestiging van de bank die beschikt over een vergunning van De Nederlandsche Bank of gebruik maakt van een Europees paspoort, waaruit blijkt dat het te investeren bedrag van minimaal € 1.250.000 in Nederland is gestort.

De IND beschouwt als bewijsmiddel ten behoeve van de adviesaanvraag bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland bij investering in een onderneming:
- de investeringsovereenkomst die door betrokken partijen (investeerder en onderneming) is ondertekend en waaruit het doel van de investering blijkt;
- als de onderneming korter dan drie jaar geleden is opgericht, een ondernemingsplan dat informatie bevat over:
  - persoonlijke gegevens en achtergrond van het ondernemingsmanagement (opleiding, ervaring);
  - het product of de dienst;
  - een marktanalyse toegespitst op het eigen product of dienst;
  - beschrijving van prijsbeleid/-opbouw met alle kosten daarin verdisconteerd;
  - organisatie;

- balans;
- exploitatieoverzichten (realisaties en prognoses);
- omzet- en liquiditeitsprognose inclusief berekeningen;
- specificatie en begroting arbeidscreatie en investeringen.

- door een onafhankelijke externe partij geverifieerde jaarrekeningen van de afgelopen drie jaren of als de onderneming korter dan drie jaar geleden is opgericht de beschikbare jaarrekeningen;
- investeringsplan van de onderneming waarin het doel van de investering wordt beschreven (kan geïntegreerd worden in het ondernemingsplan of in de investeringsovereenkomst);
- gegevens waaruit blijkt wat de verwachte effecten van de investering zijn in omvang en tijd met betrekking tot de vermogenspositie, omzet, resultaat (netto winst), werkgelegenheid en/of innovatie, zowel technologisch als niet-technologisch (bijv. patenten, octrooien);
- bewijsstukken waaruit de niet-financiële eigen inbreng en mate van actieve betrokkenheid van de vermogende vreemdeling bij de onderneming blijkt zoals specifieke kennis, specifieke werkervaring, referenties, patenten, netwerk en afnemers.

De IND beschouwt als bewijsmiddel ten behoeve van de adviesaanvraag bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland bij investering in een contractueel samenwerkingsverband dat investeert in één of meerdere onderneming(en):
- de overeenkomst tussen de deelnemers aan het samenwerkingsverband waaruit de omvang en de voorwaarden blijken;
- een fondsplan waaruit blijkt wat de aard van de organisatie en de investeringen is, en welke voorwaarden daaraan verbonden zijn;
- bewijs van continuïteit van het contractuele samenwerkingsverband zoals jaarrekeningen;
- bewijsmiddelen zoals beschreven bij investering in een onderneming.

De IND beschouwt als bewijsmiddel waaruit moet blijken dat de vreemdeling deelneemt aan een fonds dat past binnen de SEED regeling:
- Een bewijs van deelname aan het fonds; en
- een verklaring waaruit blijkt dat het SEED fonds is erkend door het Ministerie van EZ; of
- een verklaring waaruit blijkt dat het fonds geen SEED erkenning heeft gekregen maar volgens het Ministerie van EZ wel past binnen de SEED regeling.

AC

Paragraaf B11/6.1 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*6.1. vermogende vreemdeling (buitenlandse investeerder)*

De IND beschouwt als bewijsmiddel waarmee de vreemdeling bij de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking ‘vermogende vreemdeling’, kan aantonen dat aan de voorwaarden wordt voldaan:
Bewijsmiddelen bij een investering in een onderneming:
- een recente jaarrekening van de onderneming(en) waarin is geïnvesteerd;
- een verklaring van de bestuurders dat het door de vreemdeling geïnvesteerde vermogen conform het investeringsplan aanwezig is in de onderneming;
- een beschrijving van de resultaten met betrekking tot arbeidscreatie (indien van toepassing);
- een beschrijving van de resultaten met betrekking tot innovatie (indien van toepassing);
- een beschrijving van de resultaten van de niet-financiële inbreng door de vreemdeling (indien van toepassing).

Bewijsmiddelen bij een investering in een contractueel samenwerkingsverband dat investeert in één of meerdere onderneming(en):
- een recente jaarrekening van de onderneming(en) waarin is geïnvesteerd;
- een bewijs dat de vreemdeling is aangesloten bij het samenwerkingsverband;
- een verklaring van de bestuurders dat het geïnvesteerde vermogen conform het investeringsplan nog aanwezig is in het contractueel samenwerkingsverband;
- een beschrijving van de resultaten met betrekking tot arbeidscreatie (indien van toepassing);
- een beschrijving van de resultaten met betrekking tot innovatie (indien van toepassing);
- een beschrijving van de resultaten van de niet-financiële inbreng door de vreemdeling (indien van toepassing).

Bewijsmiddelen bij een investering in een fonds dat volgens het Ministerie van EZ past binnen de SEED regeling:
- een bewijs van deelname aan een fonds dat volgens het Ministerie van EZ past binnen de SEED regeling; en
- een bewijs dat de investering nog aanwezig is in het fonds.

Bewijsmiddelen bij een investering in een participatiefonds:
- een bewijs van deelname aan een participatiefonds dat is aangesloten bij de Nederlandse Vereniging van Participatiemaatschappijen (NVP);
- een bewijs dat de investering nog aanwezig is in het participatiefonds.

AD

Paragraaf C2/3.5 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*3.5. Beschikking/overdrachtsbesluit*

De IND maakt de beschikking op grond van artikel 42 Asiel- en migratiebeheerverordening bekend door uitreiking aan de vreemdeling of door toezending aan gemachtigde, nadat:
- het overnameverzoek door een andere lidstaat is aanvaard; of
- een kennisgeving inzake terugname is gedaan en bevestigd.

Bovenstaande geldt ook wanneer aanvaarding of bevestiging het gevolg is van het niet tijdig reageren van de aangezochte lidstaat.
Als het verzoek om internationale bescherming niet in behandeling wordt genomen op grond van artikel 30, eerste lid Vw, neemt de IND in ieder geval in de beschikking op:
- dat de vreemdeling wordt overgedragen aan de verantwoordelijke lidstaat op grond van de Asiel- en migratiebeheerverordening (overdrachtsbesluit)
- de informatie bedoeld in artikel 42, tweede en vierde lid, Asiel- en migratiebeheerverordening
- of de vreemdeling van rechtswege geen recht heeft op opvangvoorzieningen op basis van artikel 44a, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.
- de verplichting voor de vreemdeling als bedoeld in artikel 17, vijfde lid, Asiel- en migratiebeheerverordening om mee te werken met de bevoegde autoriteiten en om het overdrachtsbesluit na te komen.

De vreemdeling heeft van rechtswege geen recht op opvangvoorzieningen in een andere lidstaat dan die waar hij op grond van artikel 17, vierde lid van de Asiel- en migratiebeheerverordening aanwezig dient te zijn. De vreemdeling heeft wel recht op opvangvoorzieningen tot aan de overdracht in de volgende situaties:
- De vreemdeling heeft het eerste verzoek om internationale bescherming ingediend in Nederland en waarbij:
  - Nederland de lidstaat van eerste binnenkomst is; of
  - De vreemdeling in het bezit is van een geldige verblijfstitel of geldig visum dat door Nederland is afgegeven; of
  - De vreemdeling zich in Nederland bevond op het moment dat een geldige verblijfstitel of een geldig visum nietig werd verklaard, werd ingetrokken of werd herroepen.
- De vreemdeling is in het kader van solidariteit naar Nederland herplaatst en er is alsnog vastgesteld dat een andere lidstaat verantwoordelijk is
- Er bestaan redelijke gronden om aan te nemen dat de vreemdeling het slachtoffer zou kunnen zijn geweest van strafbare feiten op het gebied van mensenhandel. Het gebruik maken van de bedenktijd of het doen van een aangifte is voldoende om aan te nemen dat deze redelijke gronden bestaan.

Een voorwaarde voor het vervallen van het recht op deze opvangvoorzieningen is dat de vreemdeling moet zijn geïnformeerd over zijn of haar verplichtingen en de gevolgen van niet-nakoming daarvan overeenkomstig artikel 11, eerste lid, punt b Procedureverordening of artikel 5, eerste lid en artikel 21 Opvangrichtlijn. De IND neemt in ieder geval aan dat de vreemdeling hierover is geïnformeerd wanneer sprake is van een eerdere aanvraag in een andere lidstaat op of na 12 juni 2026, tenzij expliciet door de betreffende lidstaat is aangegeven dat deze de vreemdeling niet heeft geïnformeerd.
In de bijzondere individuele omstandigheden zoals benoemd in artikel 18, vierde lid van de Asiel- en migratiebeheerverordening kan in de regel worden voorzien in de versoberde opvang van het COA als bedoeld in artikel 18, eerste lid. Desgewenst kan de vreemdeling gebruik maken van de klachtenregeling van het COA.
Voor wat betreft het bekendmaken van de beschikking wordt verwezen naar paragraaf C1/6.1 Vc.

AE

Paragraaf C2/3.7 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*3.7. Overdrachtstermijn*

Artikel 46, tweede lid, Asiel- en migratiebeheerverordening geeft de IND de mogelijkheid om de overdrachtstermijn tot maximaal een jaar te verlengen bij gevangenzetting van de vreemdeling. Van gevangenzetting in voormelde zin is sprake bij een rechterlijke beslissing tot vrijheidsbeneming die in het kader van een strafrechtelijke procedure is gegeven ten aanzien van een persoon die een strafbaar feit heeft gepleegd of die ervan wordt verdacht een strafbaar feit te hebben gepleegd. De IND verlengt wanneer deze situatie zich voordoet de uiterste overdrachtstermijn altijd met de maximale termijn.
Verder geeft deze bepaling de mogelijkheid om de overdrachtstermijn tot maximaal drie jaar te verlengen als de vreemdeling, of een gezinslid die samen met de vreemdeling moet worden overgedragen:

- is ondergedoken in de zin van artikel 2, zeventiende lid, Asiel- en migratiebeheerverordening;
  - de vreemdeling heeft kennelijk het grondgebied van Nederland zonder toestemming van de bevoegde autoriteiten verlaten
  - de vreemdeling verzuimt melding te doen van afwezigheid bij COA en/of de organisatie die onderdak biedt aan betrokkene
  - de vreemdeling verzuimt te verschijnen bij de bevoegde autoriteiten nadat dit door deze autoriteiten is vereist
- zich fysiek tegen de overdracht verzet;
- er opzettelijk voor zorgt dat hij of zij niet in staat is te worden overgedragen; of
- niet aan de medische vereisten voor de overdracht voldoet.

De vreemdeling moet in kennis worden gesteld van zijn verplichting om mee te werken aan de overdracht. Ook moet hij geïnformeerd worden over de gevolgen van het niet meewerken hieraan. Als de vreemdeling op de hoogte was van zijn verplichtingen, en vervolgens (tijdelijk) niet beschikbaar blijft voor de autoriteiten, dan neemt de IND in ieder geval aan dat de vreemdeling zich aan de uitvoering van de overdracht heeft onttrokken. De IND stelt de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming tijdig op de hoogte van de verlenging van de uiterste overdrachtsdatum. De IND verlengt de uiterste overdrachtstermijn in deze situaties altijd met de maximale termijn. De IND verlengt de uiterste overdrachtsdatum niet als er sprake is geweest van verschoonbare feiten en omstandigheden of als de vreemdeling niet is ingelicht over de verplichtingen die dienaangaande op hem rusten.

AF

Paragraaf C4/2.1 Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden:

*2.1. Eerste land van asiel (artikel 38, eerste lid aanhef en onder a, jo 58 Procedureverordening)*

In artikel 58 Procedureverordening staat het begrip ‘eerste land van asiel’ uitgewerkt. Een land dat geen onderdeel is van de Europese Unie, de EER of Zwitserland wordt beschouwd als een eerste land van asiel voor de vreemdeling, indien de vreemdeling daar (doeltreffende) bescherming heeft genoten en nog steeds op die bescherming een beroep kan doen.
Bij de vraag of voor de individuele vreemdeling een derde land als eerste land van asiel moet worden beschouwd, zijn ook de verklaringen van de vreemdeling van belang. Aan de hand van dat relaas en informatie over de situatie in het ‘eerste land van asiel’ wordt beoordeeld of aan de voorwaarden van artikel 58, eerste lid, Procedureverordening is voldaan. Als de vreemdeling aannemelijk maakt dat er sprake is van elementen die rechtvaardigen dat het derde land in zijn geval niet als eerste land van asiel kan worden beschouwd in de zin van artikel 58 Procedureverordening, zal de IND de vreemdeling niet tegenwerpen dat hem in het betreffende derde land reeds bescherming is verleend. In dat geval beoordeelt de IND overeenkomstig hoofdstuk C3 Vc of de vreemdeling in aanmerking komt voor internationale bescherming. De elementen die de vreemdeling in het kader van een individuele beoordeling kan verstrekken, dienen in verband te staan met de in het eerste lid van artikel 58 Procedureverordening genoemde voorwaarden.
Het begrip ‘eerste land van asiel’ mag niet worden toegepast op verzoekers die als gezinslid van een onderdaan van een derde land of van een burger van de Unie een verzoek indienen en die in de lidstaat die het verzoek behandelt, aanspraak kunnen maken op de rechten die zijn vastgelegd in de Gezinsherenigingsrichtlijn (2003/86/EG) of Richtlijn 2004/38/EG.

*(Opnieuw) toelaten tot grondgebied*

Artikel 58, eerste lid, Procedureverordening beschrijft wanneer een derde land als eerste land van asiel kan worden beschouwd. De mogelijkheid van (weder)toelating wordt daarbij niet als voorwaarde genoemd.

Als echter op voorhand duidelijk is dat de vreemdeling niet tot dat land zal worden toegelaten, kan de aanvraag niet niet-ontvankelijk worden verklaard. Aangezien de vreemdeling eerder in het derde land bescherming heeft genoten, zal dat niet snel worden aangenomen. Het is aan de vreemdeling om aan te tonen dat niet opnieuw zal worden toegelaten. Van de vreemdeling wordt verwacht dat hij zich daadwerkelijk inspant om deze toegang te krijgen.

*Niet-begeleide minderjarige*

Een derde land kan voor een niet-begeleide minderjarige slechts als een eerste land van asiel worden beschouwd als aan de voorwaarden is voldaan van artikel 58, derde lid, Procedureverordening.
Bij de vaststelling of een derde land voor een niet-begeleide minderjarige beschouwd moet worden als veilig derde land van asiel, beoordeelt de IND of dit in strijd is met zijn of haar belang. Daarbij houdt de IND rekening met de in artikel 26 Verordening (EU) 2024/1346 genoemde factoren. Daarbij wordt rekening gehouden met de beschikbaarheid van duurzame passende zorg en opvang.
Voor zover in het eerste land van asiel gezins- of familieleden woonachtig zijn, zal het daadwerkelijk samenbrengen van de niet-begeleide minderjarige vreemdeling met zijn gezins- of familieleden alleen plaatsvinden indien dit in het belang van de minderjarige vreemdeling is. Uitgangspunt hierbij is dat als uitgangspunt geldt dat het in het belang van de minderjarige vreemdeling is om herenigd te worden met zijn gezins- of familieleden.
De IND verstaat onder de voorwaarde vooraf de verzekering hebben ontvangen van het betrokken derde land, het volgende. De IND neemt aan dat de niet-begeleide minderjarige zal worden overgenomen door het bedoelde eerste land van asiel indien de autoriteiten van het eerste land van asiel binnen een door de IND vastgestelde redelijke termijn bevestigen dat zij de niet-begeleide minderjarige overnemen.
De IND neemt aan dat de niet-begeleide minderjarige vreemdeling onmiddellijk zal genieten van doeltreffende bescherming indien de autoriteiten van het eerste land van asiel dit bevestigen.

AG

Afkortingenlijst Vreemdelingencirculaire 2000 is gewijzigd en komt te luiden als in bijlage 1.

**ARTIKEL II**

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 oktober 2026.

Dit besluit zal (met de toelichting) in de Staatscourant worden geplaatst.

*'s-Gravenhage, 30 september 2026*

*De Minister van Asiel en Migratie,*
*namens deze,*
*R. Maas*
*directeur-generaal Immigratie- en Naturalisatiedienst*

## BIJLAGE 1: AFKORTINGENLIJST VC

| | |
|---|---|
| AC | aanmeldcentrum |
| AIVD | Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst |
| AenM | (minister/ministerie van) Asiel en Migratie |
| amv | alleenstaande minderjarige vreemdeling |
| AVIM | Afdeling Vreemdelingenpolitie, Identificatie en Mensenhandel |
| Awb | Algemene wet bestuursrecht |
| B&W | college van burgemeester en wethouders |
| Benelux | België, Nederland, Luxemburg |
| BIG-register | Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg |
| BMA | Bureau Medische Advisering |
| BRP | basisregistratie personen |
| BuZa | (minister/ministerie van) Buitenlandse Zaken |
| bv | besloten vennootschap |
| BVV | Basisvoorziening vreemdelingen |
| BW | Burgerlijk Wetboek |
| cao | collectieve arbeidsovereenkomst |
| CJIB | Centraal Justitieel Incassobureau |
| COA | Centraal Orgaan opvang asielzoekers |
| CROHO | Centraal Register Opleidingen Hoger Onderwijs |
| DNA | deoxyribonucleic acid (desoxyribonucleïnezuur) |
| DTenV | Dienst Terugkeer en Vertrek |
| DUO | Dienst Uitvoering Onderwijs |
| EER | Europese Economische Ruimte |
| EEG | Europese Economische Gemeenschap |
| EG | Europese Gemeenschap |
| EHRM | Europees Hof voor de Rechten van de Mens |
| EU | Europese Unie |
| EVRM | Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden |
| EZ | (minister/ministerie van) Economische Zaken |
| E&S | Executie en Signalering systeem |
| GG&GD | Gemeentelijke Geneeskundige en Gezondheidsdienst in de gemeente Utrecht |
| gl | gezinslocatie |
| GVVA | Gecombineerde vergunning voor verblijf en arbeid |
| hbo | hoger beroepsonderwijs |
| HKBV | Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996 |
| Htl | Handhavings- en toezichtlocatie |
| ICORN | International Cities of Refuge Network |
| IND | Immigratie- en Naturalisatiedienst |
| IOM | Internationale Organisatie voor Migratie |

| | |
|---|---|
| JenV | (minister/ministerie van) Justitie en Veiligheid |
| jo | juncto/junctis |
| KLM | Koninklijke Luchtvaart Maatschappij |
| KMar | Koninklijke Marechaussee |
| KNIL | Koninklijk Nederlands-Indisch Leger |
| LEC EGG | Landelijk Expertisecentrum Eergerelateerd Geweld |
| mbo | middelbaar beroepsonderwijs |
| MTV | Mobiel Toezicht Veiligheid |
| mvv | machtiging tot voorlopig verblijf |
| NARCIS | National Academic Research and Collaborations Information System |
| ngo | non-gouvernementele organisatie |
| NIP | Nederlands Instituut van Psychologen |
| NSIS | Nationaal Schengeninformatiesysteem |
| Nuffic | Nederlandse organisatie voor internationale samenwerking in het hoger onderwijs |
| nv | naamloze vennootschap |
| OM | Openbaar Ministerie |
| Pbl | Procesbeschikbaarheidslocatie |
| Pw | Participatiewet |
| ROC | Regionaal Opleidingscentrum |
| RuWav | Regeling uitvoering Wet arbeid vreemdelingen |
| Rva | Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen |
| Rvb | Regeling verstrekkingen bepaalde categorieën vreemdelingen |
| RvR | Raad voor Rechtsbijstand |
| RWN | Rijkswet op het Nederlanderschap |
| SBB | stichting Samenwerking Beroepsonderwijs Bedrijfsleven |
| SGC | Verordening (EU) nr. 2016/399 van het Europees parlement en de Raad betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscode) |
| SIRENE | Supplementary Information Request at the National Entries |
| SIS | Schengeninformatiesysteem |
| Stb. | Staatsblad |
| SVB | Sociale Verzekeringsbank |
| SZW | (minister/ministerie van) Sociale Zaken en Werkgelegenheid |
| tbc | tuberculose |
| tbs | terbeschikkingstelling |
| TEV | Toegang en Verblijf |
| TWV | tewerkstellingsvergunning |
| UNDP | United Nations Development Programme |
| UNHCR | United Nations High Commissioner for Refugees |
| UNRWA | United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East |
| UWV | Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen |
| Vb | Vreemdelingenbesluit |

| | |
|---|---|
| vbl | vrijheidsbeperkende locatie |
| Vc | Vreemdelingencirculaire |
| VN | Verenigde Naties |
| vof | vennootschap onder firma |
| VOG | Verklaring Omtrent het Gedrag |
| VOG-NP | VOG natuurlijke personen |
| VOG-RP | VOG rechtspersonen |
| VRIS | Vreemdelingen in de Strafrechtketen |
| VV | Voorschrift Vreemdelingen |
| Vw | Vreemdelingenwet |
| Wajong | Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten |
| WAO | Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering |
| Wav | Wet arbeid vreemdelingen |
| WAZ | regeling Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen |
| WGA | Werkhervatting gedeeltelijk arbeidsongeschikten |
| WHP | Working Holiday Program |
| WHS | Working Holiday Scheme |
| Wi | Wet inburgering |
| WIA | Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen |
| WIN | Wet inburgering nieuwkomers |
| wo | wetenschappelijk onderwijs |
| Wobka | Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie |
| Wsw | Wet socie werkvoorziening |
| WvSr | Wetboek van Strafrecht |
| WvSv | Wetboek van Strafvordering |
| WW | Werkloosheidswet |
| ZHP | Zeehavenpolitie |
| Zvw | Zorgverzekeringswet |
| ZW | Ziektewet |

## TOELICHTING

## ALGEMEEN

Dit verzamel-WBV strekt tot aanpassing van de Vreemdelingencirculaire 2000 en bevat verbeteringen en verduidelijkingen van bestaande beleidsregels, redactionele aanpassingen en verwerking van jurisprudentie.

## ARTIKELSGEWIJS

### *A-C, F, J-L, N-Q, T-U, Y-AC, AF-AG*

De afkortingenlijst in de Vreemdelingencirculaire is herzien op actualiteit, consistentie en eenduidige toepassing binnen de gehele Vreemdelingencirculaire. Hierbij zijn achterhaalde afkortingen geschrapt en zijn afkortingen toegevoegd die reeds in de huidige versie van de Vreemdelingencirculaire worden gehanteerd. Tevens is de schrijfwijze van diverse afkortingen geüniformeerd. Deze wijzigingen zijn doorgevoerd in de paragrafen A2/3, A2/11, A3/5.5.2, A3/7.2.4, B1/4.4, B1/6.2.3, B1/8.3.2, B4/2.3, B5/2.1.8.3, B6/4.3, B6/4.5, B8/3.3, B8/3.4, B9/20.2, B11/2.2, B11/2.7.4, B11/4.2, B11/6.1, C4/2.1.

In paragraaf A3/7.2.4 Vc is tot slot aangepast dat de te overleggen medische gegevens niet ouder mogen zijn dan drie maanden.

### *D*

In het arrest Tadmur van 26 maart 2026, C-202/25 (Tadmur) heeft het Hof overwogen dat de bevoegde autoriteit, in een situatie waarin de in artikel 5 van richtlijn 2008/115 geformuleerde verplichting tot eerbiediging van het beginsel van non- refoulement eraan in de weg staat dat een terugkeerbesluit wordt vastgesteld, evenmin een besluit kan vaststellen dat is gebaseerd op het nationale recht en waarbij de betrokken derdelander wordt bevolen het grondgebied van de betrokken lidstaat te verlaten, zonder zijn verwijdering toe te staan of een lidstaat van bestemming aan te wijzen. Daartoe heeft het Hof overwogen dat een dergelijk besluit moet worden geacht een terugkeerverplichting in de zin van de richtlijn 2008/115 op te leggen en dat een dergelijke terugkeerverplichting niet kan worden opgelegd zonder een land van bestemming aan te wijzen, in welk verband het beginsel van non-refoulement moet worden geëerbiedigd. Paragraaf A3/6.3 Vc is hierop aangepast.

### *E*

In A3/6.10 Vc is de situatie waarin de vreemdeling zichzelf meldt bij de KMar of ZHP en onder toezicht vertrekt vereenvoudigd opgeschreven.

### *G-H*

Deze wijzigingen in de paragrafen A5/2.4.2.1 en A5/2.4.3.1 Vc brengt de bewaringspraktijk in overeenstemming met jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof) en de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling). Het arrest Adrar van het Hof van 4 september 2025 en de uitspraak van de Afdeling van 12 februari 2026 zien op de situatie waarin een vreemdeling die ter fine van terugkeer in bewaring wordt gesteld stelt dat het beginsel van non-refoulement aan terugkeer in de weg staat.
Uit deze jurisprudentie volgt dat indien een vreemdeling in een bewaringsgehoor een beroep doet op het beginsel van non-refoulement en geen asielaanvraag wenst in te dienen, de desbetreffende verklaringen van de vreemdeling moeten worden betrokken bij de eventueel op te leggen maatregel van vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59, Vw. Er mag pas tot uitzetting worden overgegaan als de bewaringsrechter tot de conclusie is gekomen dat er geen risico op refoulement dreigt. Vreemdelingenbewaring met het oog op uitzetting van (gezinnen met) minderjarige vreemdelingen is in beginsel proportioneel indien verwacht mag worden dat uitzetting binnen veertien dagen kan plaatsvinden. Dit is problematisch omdat -bij een beroep op het beginsel van non-refoulement (zonder asielaanvraag)- de bewaringsrechter veelal uitspraak zal doen kort voor of nadat deze termijn van veertien dagen is volgelopen. Er wordt daarom een gerichte uitzondering op de veertien-dagentermijn toegevoegd aan de Vc. Indien (gezinnen met) minderjarige vreemdelingen een beroep op het beginsel van non-refoulement doen en geen asielaanvraag indienen, eindigt de bewaringsmaatregel uiterlijk veertien dagen na de uitspraak van de bewaringsrechter op het beroep. De DTenV zal gedurende de uitspraaktermijn de uitzetting voorbereiden en deze zo dicht als mogelijk op de uitspraakdatum plannen. Zowel bij een gegrond als ongegrond beroep kan de bewaring dan zo kort mogelijk duren.

***I***

Op 24 april 2024 is de herziene GVVA-richtlijn (EU/2024/1233) in werking getreden. Het toepassingsbereik van de GVVA-richtlijn is breder dan wat in de Nederlandse vreemdelingenwetgeving wordt verstaan als GVVA. Als het toepassingsbereik van de GVVA-richtlijn wordt vertaald naar het Nederlandse systeem van beperkingen, vallen de volgende beperkingen die worden verleend met het oog op werk onder het toepassingsgebied van de GVVA-richtlijn: arbeid als kennismigrant, verblijf als houder van de Europese blauwe kaart, arbeid in loondienst, onderzoek in de zin van richtlijn (EU) 2016/801, lerend werken, arbeid als niet-geprivilegieerd militair of niet-geprivilegieerd burgerpersoneel en het zoeken naar en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst.

In artikel 11, derde lid, van de GVVA-richtlijn is opgenomen dat het recht om van werkgever te veranderen voor een periode van ten hoogste 45 dagen kan worden opgeschort en dat de lidstaat zich binnen die periode van 45 dagen kan verzetten tegen de verandering van werkgever. Op grond van artikel 8, vierde lid, van de GVVA-richtlijn kan deze periode met een termijn van vijftien dagen worden verlengd in uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde omstandigheden. In Nederland wordt hiertoe, bij wijze van kennisgeving, een nieuwe aanvraag ingediend binnen de geldigheidsduur van de (gecombineerde) vergunning. De termijnen uit de GVVA-richtlijn hebben in Nederland dus te gelden als beslistermijn en worden opgenomen in het achtste lid van artikel 25 Vw.

De richtlijn laat de invulling van de kennisgeving in het nationaal recht over aan de lidstaat. Een aanvraag tot wijziging van werkgever geldt derhalve pas als kennisgeving in de zin van artikel 11, derde lid, van de GVVA-richtlijn, als alle op het aanvraagformulier vermelde gegevens en bescheiden volledig zijn overlegd. Indien de aanvraag compleet is, geldt er een beslistermijn van 45 dagen, behoudens de mogelijkheid tot verlenging met 15 dagen.

Voorts volgt uit de GVVA-richtlijn afgeleid dat, indien de lidstaat niet binnen 45 dagen (of binnen de verlengde termijn) zijn bezwaren kenbaar maakt, het recht om van werkgever te veranderen niet langer is opgeschort. Dit betekent dat een niet-tijdige beslissing op de aanvraag (kennisgeving) tot gevolg heeft dat de derdelander het recht heeft om bij de nieuwe werkgever zijn dienstverband te starten tot afloop van de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning.

***M***

Met WBV 2026/18 zijn de paragrafen B2/2.1.1, B2/2.1.2, B2/2.2 en B2/2.3 Vc verduidelijkt in de zin dat niet alleen een eerdere verblijfsvergunning regulier voor uitwisseling als afwijzingsgrond geldt voor een verblijfsvergunning met hoofdverblijfsdoel uitwisseling, maar dat ook eerder verblijf op grond van andere verblijfsdoelen in beginsel tot afwijzing leidt.
De reden voor deze wijziging was dat een verblijfsvergunning regulier met hoofdverblijfsdoel uitwisseling bedoeld is om kennis te maken met de Nederlandse samenleving en cultuur. De vreemdeling die op grond van een ander verblijfsdoel eerder in Nederland heeft verbleven, heeft deze mogelijkheid om kennis te maken met de Nederlandse samenleving en cultuur tijdens dit verblijf naar alle waarschijnlijkheid al gehad.

Als verdere verduidelijking is bovenstaande reden nu ook als beleidsregel opgenomen in de nieuw toegevoegde paragraaf B2/2.1 Vc, na vernummering van de paragrafen B2/2.1 tot en met B2/2.4 Vc, inclusief de subparagrafen B2/2.1.1 en B2/2.1.2 Vc, tot B2/2.2 tot en met B2/2.5 Vc.

***R-S***

In WBV 2026/18 zijn in paragraaf B7/3.7.2.1 Vc en B7/3.7.2.2 Vc aanvullende voorwaarden opgenomen in geval van verblijf als buitenlands pleegkind. Als extra voorwaarde is gesteld dat het kind is opgenomen in het gezin van de pleegouders, toen zij hun gewone verblijfplaats oftewel hoofdverblijf in het land van herkomst hadden. Ook is toegevoegd dat het kind op het moment van de indiening van de aanvraag om een verblijfsvergunning minimaal één jaar in het land van herkomst is verzorgd en opgevoed door de pleegouders omdat de eigen ouders zijn overleden of niet in staat waren om voor het kind te zorgen.

In navolging van dit nieuwe beleid sinds WBV 2026/18 wordt via dit WBV in paragraaf B7/5 Vc de bewijsmiddelen omtrent buitenlandse pleegkinderen die in het land van herkomst al feitelijk behoorden tot het gezin van de pleegouders in lijn gebracht met voornoemde aanvullende voorwaarden. Verder is in paragraaf B7/3.7.2.1 Vc ter bevordering van de eenduidigheid de term ‘gewone verblijfplaats’ vervangen door ‘hoofdverblijf’. Met hoofdverblijf wordt immers hetzelfde bedoeld als met gewone verblijfplaats, maar in het vreemdelingenrecht is de term hoofdverblijf meer gangbaar. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar de toelichting, zoals deze is opgenomen in WBV 2026/18.

### *V-X*

In paragraaf B9/7, B9/8.1 en B9/8.1.1. Vc zijn verduidelijkingen aangebracht over de manier waarop de IND aanvragen om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking niet-tijdelijke humanitaire gronden (artikel 3.50, eerste lid, aanhef en onder a en b, Vb en artikel 3.51, eerste lid, onderdeel a, ten eerste, Vb) toetst. Met deze wijzigingen wordt een werkwijze vastgelegd die al enige tijd door de uitvoeringspraktijk van de IND wordt toegepast.

### *AD*

In paragraaf C2/3.5 Vc is vastgelegd dat het bieden van bedenktijd of het doen van aangifte wel voldoende wordt geacht om te voldoen aan de redelijke gronden zoals opgenomen in artikel 18, derde lid van de Asiel- en migratiebeheerverordening.

### *AE*

In paragraaf C2/3.7 is verduidelijkt hoe de IND invulling geeft aan de bepaling in de Asiel- en migratiebeheerverordening dat de overdrachtstermijn kán worden verlengd tot een termijn van één jaar of tot een termijn van drie jaar. De IND maakt gebruik van de maximale termijn waarmee verlengd kan worden. De Asiel- en migratiebeheerverordening staat een duidelijk hanteerbaar systeem voor waarbinnen zowel de overdragende lidstaat, de verantwoordelijke lidstaat als de betrokken vreemdeling, snel duidelijkheid moeten verkrijgen over de vraag welke lidstaat verantwoordelijk is, en daarmee ook tot welk moment dat het geval is. Het hanteren van één vaste verlengingstermijn biedt hierin de gewenste duidelijkheid. In dit kader zijn tevens de belangen van de Nederlandse Staat meegewogen, het bestaan van toekomstige onzekere gebeurtenissen, alsook het feit dat een verlenging van de overdrachtstermijn is te wijten aan het eigen, verwijtbare handelen van de vreemdeling in kwestie. Het gebruik maken van de maximale verlengingstermijn laat onverlet dat de inzet zal zijn om een overdracht zo spoedig mogelijk te realiseren nadat daartoe (weer) de mogelijkheid bestaat.

*De Minister van Asiel en Migratie,*
*namens deze,*
*R. Maas*
*directeur-generaal Immigratie- en Naturalisatiedienst*